

3 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2023

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΓ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Ἀνθίμου ἱερομάρτυρος (†302), Θεοκτίστου ὁσίου (†467).
Χαρίτωνος μάρτυρος· Πολυδώρου νεομάρτυρος (†1794).
ἀνακομιδῆ λειψάνου τοῦ ἁγ. Νεκταρίου Πενταπόλεως.

Ἦχος δ'. Ἐωθινὸν β'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι-Θ

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε υ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε υ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι-Θ

Τ ο φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του
Αγ γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι

και την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα
 σαι τοις Α πο στο λοις και χω μεναι ε λε γον ε σκυ
 λευ ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω
 ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱερομάρτυρος.
 (Ποίημα Πατριάρχου Κων/πόλεως Ἀνθίμου Δ').

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος. Ἦχος ♪ Πα ρ

Της ποι μνης σθ θε ο φρον στερ ρος προ στα της γε
 νο με νος υ περ αυ της ε τοι μως το σον
 αι αι μα ε ξε χε ασ και α πει λας των δυ σμε
 νων μη πτο η θεις εν ου ρα νοις νυν α γα αλ λη
 τω θρο νω της τρι ση λι ι ου Θε ο ο τη τος πα
 ρι στα με νος δο ξα τω ε νι σχυσαν τι σε Χρι
 στω δο ο ξα τη ευ ψυ χι α σ δο ξα τη μαρ τυ
 ρι κη η σου Αν θι με καρ τε ρο ο τη η τι

Δόξα. Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος Γα ρ

Ταις των δα κρυ ων σθ ρο αις της ε ρη μου

το α γο νον ε γε ε ωρ γη σας και τοις εκ
 βα θς στε ναγ μοις εις ε κα τον τς πο νς ε
 καρ πο ο φο ρη σας και γε γο νας φω στηρ τη
 οι κου με νη λαμπωντοις θα αυμα σι Θε ο κτιστε
 πα τηρ η μων ο σι ε πρεσβευ ε Χρι στω τω
 Θε ω σω θη ναι τας ψυ υ χας η μων

Και νυν. Θεοτοκίον.

Ο δι η μας γεννη θεις εκ Παρ θε νου και σταυρω
 σιν υ πο μει να ας α γα α θε ο θα να τω τον θα
 να τον σκυ λε ευ σας και ε γερσιν δει ξαςως Θε ος μη πα
 ρι δησους ε πλασας τη χει ει ρι σου δει ξον την φι
 λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου σαν
 σε Θε ο το ο κον πρε σβευ ου σαν υ περ η μων και
 σω ωσον Σω τηρ η μων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο ον

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]
Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-Θ

Α να βλε ψασαι του τα φουτην ει σοδον και
την φλογα του Αγ γε λουμη φερουσαι αι μυροφο
ροι συντρομω ε ξιστα ντο λε γσαι αρα ε κλα
πη ο τω λη στη α νοι ξασπα ρα δεισον αρα η γε
ρθη ο και προ παθςκη ρυ ξαστην ε γερσιν αληθως
α νε στη χριστος ο Θε ος τοις εν Α δη πα ρε χων ζω
ην και α να στα σιν

Ἦχος Δι-Θ

Δόξα.

Ε κου σι α σου ουβου λη Σταυρον υ πε μεινας Σω
τηρ και εν μνη μα τι ι και νω ανθρωποι ε θεν το θνη
τοι τον δι α λο γου τα πε ρα τα συ στη σα με ε
νον ο θεν δεσ μεν θεις ο αλ λο ο τρι ι ος θα νατος
δει νω ως ε σκυ λε ευ ε ε το και οι εν Α δη

 α παντες ε κραυγα α ζον τη ζω η φο ρω ε γερ σει ει

 σου Χρι στο ος α νε ε ε στη ο ζω ω ο δο ο ο της

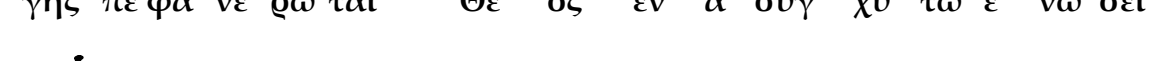
 με νων εις τους αι ω ω ω ω νας
 Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

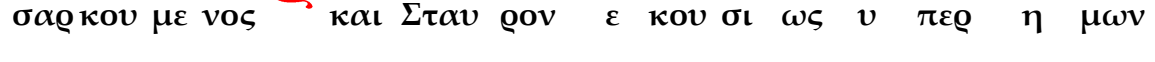
Ἦχος Δι-Θ

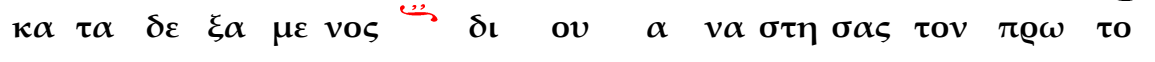

Tο απ αι ω νος α πο κρυφον και Αγ γε λους α γνω

 στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε πι

 γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συγ χυ τω ε νω σει

 σαρκου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων

 κα τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον πρω το

 πλαστον ε σω σε νε κ θα να του τας ψυ χας η μων

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-Θ

Aνε στης ως α θα να τος α πο του Α δου Σω

 τηρ συ νη γει ρας τον κο σμον σου τη Α να στα σει τη

 ση Χρι στε ο Θε ος η μων ε θραυ σας ε νι σχυ ι του

 θα να του το κρα τος ε δει ξας ε λε η μον την Α

να στα σιν πασι δι ο σε και δο ξα ζο μεν μο νε φι

λανθρω πε

Ἦχος Δι

Δόξα.

Εκ των ανωκαατελθωντων υψωματα των Γαβρι

ηλ και τη πετρα προσελθων ενθα η πετρα της ζω

ης λευχειμωνων ανεκραυγαζεταις κλαιου ου ου

σαις πανσασθε υμεις της θρηνωδους κραυγης εχου

σαι αει το ευσυμπααθηη τον ον γαρ ζητει τε

κλαιου ουσαι θαρσει τε ως αληθως ε ξεγη η γε ερ

ται αι δι ο ο βο α α α τε τοις Α α πο στο ο ο

λοις ο τι α νε στη ο Κυ υ ρι ος

Και νυν. Θεοτοκίον.

Κατεπλαγησαν Α γνη παντες Αγ γε λων οι χο

ροι το μυστηριον της σης κυοφοριας το

φρικτον πως οτα παντα συνεχων νευμα τιμο ο

ονω αγκαλαις ως βροτος ταις σαις συνεχεται και

δε χεται αρχην ο πρω αι ω ω νι ι ος και γα
 λου χεται συμπασαν ο τρεφων πνοην α φα τω χρη στο
 ο τη η τι και σε ε ως ο ο οντως Θε ου ου Μη τε ε
 ε ρα ευ φη μου ντες δο ξα α α α ζου σι

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̣η̣ Κε ρ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
 και ω μα τα σθ

Των Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
 ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεν τα τσ θα να α
 τσ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
 ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δσ
 παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
 και ω μα τα σθ

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ω μα θη
 τρι αι κιο να τε ο α ζραπτων εν τω τα φω Α

γγελος προ σε φθεγγετο ταις μυροφοροις ^u ₉ ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθητε ^u ₉ ο σωτηρ γαρ ε
ξα νε εστη τσ μνη μα α τος ^u ₉

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ ^u ₉

Αι ανθρω ι μυροφοροι εδραμον προς το μνη
μα σθη νο λο γσαι ^u ₉ αλλ ε πε στη προς αυ τας ο
Αγγελος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται
μη κλαιε τε ^u ₉ την α να στα σιν δε Αποστολοις ει ει
πα α τε ^u ₉

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ ^u ₉

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων
ελ θσ σαι προς το μνηη μα σθ Σωτηρ ^u ₉ εν η χσ εν
το Αγγε ε λσ προς αυ τα σφθε γγο με ε νσ τι με
τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε ^u ₉ ως Θε ος

γαρ ε ξα νε ε στη τδ μνη η μα α τος ^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^{v' 22} και Α γι ω Πνευ μα

^{u q}
τι

Π ρο σκυ νδ ς μεν Πα τε ε ρα και τον τδ ς τδ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα ^{u q} την α γι ι

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις

Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α γι ος ^{u q} Α

γι ος ει Κυ ρι ι ε ^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τδς αι ω νας των

αι ω νων α μην ^{u q}

Ζ ω ο δο ο την τε κδ ς σα ε λυ τρω ω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα μι α μαρ τι ας ^{u q} χαρ μο νη ην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα

ζω ης ^{v' 22} ι θυ νε προς ταυ την δε ^{u q} ο εκ σδ σαρκω θεις

Θε ος και αν θρω ω πος ^{u q}

Α λλη λδ ι α Α λλη λδ ι α ^{v' 22} Α λλη λδ

ἰ α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^υ (δισ) ₉

Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ἰ α A λλη λϑ ἰ α ^ν ₂₂ A λλη

λϑ ϑ ἰ ἰ α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^υ ₉

Εὐλογητάρια ἀργοσύντομα,
κυρ-Πέτρου Πελοποννησίου τοῦ Λαμπαδαρίου.
Τὰ λεγόμενα καὶ Ἁγιορείτικα.

Ἦχος π̄̄ **Κε ρ**

E υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σθ ^υ ₉

T ω ω ω ω ν A α γγε ε ε λω ω ν ο δη η

η μος ^ν ₂₂ κα τε πλα γη ο ρω ω ω ν σε ^ν ₂₂ ε εν νε ε

κροιοι οι οισ λο γι σθεε ε ε ντα ^υ ₉ τϑ θα να

τϑ ϑ δε ε Σω ω ω τερ τη ην ι ι σχυ υ υ υν

κα θε λο ο ο ο ντα ^υ ₉ και αι συν ε ε α αυ

τω ^ν ₂₂ το ον A δαμ ε γει ει ρα α α ντα ^υ ₉

και εξ α δϑ πα α α ντας ε ε λε ευ θε ρω ω

ω σαα α α ντα

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σθ

Τι ι ι ι τα α μν υ υ ρα συμ πα θως

τοι ο ις δα α κρυ σιν ω ω μα α θη η η τρι αι

κι ρ να α α α τε ο ο α στρα α α πτων

εν τω τα φω α α γγε ε λος προ σε φθε ε γγε ε

το ο ο ταις μν ρο φο ο ο ροις ι ι δε

τε ε υ υ μει εις τον τα α α φον και η η σθη η

η τε ο Σω τη η η ρα ρ ε ξα νε ε ε στη η τσ

μνη η η μαα α α τος

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σθ

Λι ι α αν πρω ω ι μν ρο

φο ο ροι ε δρα α μον ²² προς το μνη η μα α
σθ ς ς θρη νο λο γσ ς ς ς σαι ⁹ αλλ ε πε
στη η προς α αυ τας ο ο Α α α γγε λος και
ει ει ει ει πε ⁹ θρη η νσ ο ο και αι ρος πε
ε παν ται μη κλαι αι ε ε ε τε ⁹ την α να
α α στα σι ιν δε ²² α πο ο στο ο λοις ει ει
ει παα α α τε ⁹

Eυ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σθ ⁹

Mυ υ υ υ ρο ο φο ο ο ροι οι γυ ναι
αι αι κες ²² με τα μυ ρωνελ θσ ς ς σαι προς
το ο μνη η η η μα σου Σω ω ω τερ ⁹ ε νη
χσ ς ντο Α γγε ε ε λσ ²² προς αυ τας φθε γγο
με ε ε νσ τι με τα α νε ε κρω ω ω ν τον ζω
ω ω ντα λο γι ι ζε ε ε σθε ⁹ ως Θε ο ο ος

γαρ ε ξα νε ε ε στη η τσ μνη η η μαα α α
τος

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και αι Υι υι ω και
αι Α γι ω Πνε ευ μα α α τι

Π ρο ο ο ο σκυ υ νσ ς ς με εν Πα τε
ε ε ρα και τον τσ τσ Υι ο ο ον τε και αι το ο

Α α α α γι ον Πνε ε ε ευ μα τη η η ην

Α α γι ι ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη

ς σι ι ι α συν τοις Σε ε ρα α φιμ κρα α

ζο ο ντες το Α α α γι ος Α α γι ι ι ος

Α α γι ι ο ος ει Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

Κ αι νυ υ υν και α α ει και εις τς αι

ω ω νας τω ων αι ω ω ω νων α α μνη

Ζ ω ω ω ω ο ο δο ο ο την τε κς ς ς

σα τον Α δαμ α μαρ τι ας ε ε λυ υ τρω ω ω

ω σω Παρ θε ε ε ε νε χα αρ μο νη η ην

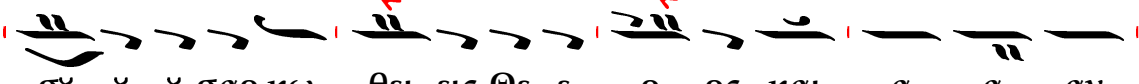
 δε τη η Ε ε ε ευ α α ντι ι λυ υ υ υ

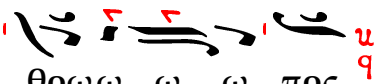
 πης πα ρε ε ε ε σχες ρευ σα ντα α ζω ω ης

 ι ι θυ νε προς τα αυ τη η ην δε ο εκ

 σσ ς ς σαρκω θει εις Θε ε ο ος και α α αν

 θρωω ω ω πος

A λλη λϷ ι α A λλη λϷ ς ι ι α A

λλη λϷ ς ι ι α δο ο ο ξα σοι ο ο Θε ε

ε ος

Τὸ τρίτον.

A λλη λϷ ι α A λλη λϷ ς ι ι α A

λλη λϷ ς ι ι α δο ξα α σοι οι οι ο Θε ε ο ο

ο ο ος

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἠυλόγηταί Σου...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος δ΄.

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως, προδραμοῦσαι αἱ Μυροφόροι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον Χριστέ, ὅτι ἀνέστης ὡς Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Βου Σ

Ἀντίφωνον Α

Ε κ νε ο τη τος μου πολ λα πο λε μει με πα α

θη ϵ χ αλλ αυ τος αν τι λα βου και σω σον Σω τηρ μου ϵ χ

Ο ι μι σουντες Σι ων αι σχυνθη τε α πο του Κυ

ρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ε σε σθε α πε ξη ραμ

με νοι ϵ χ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι ϵ χ Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας τον αι

ω νων α μην ϵ χ

Α γι ω Πνευμα τι πα σα ψυ χη ζω ου ουται ϵ χ

και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυν νε ται ϵ χ τη Τρι α

δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ φι ι ως ϵ χ

Ἀντίφωνον Β

Ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε θερ μως εκ βα α

θους ψυ χης μου ϵ χ κα μοι γε νε σθω προς υ πα κο ην τα

θει εια σου ω ω τα

Επι τον Κυριον ελπιι δα πας τις κεκτη

μενος υψηλοτερος εστι παντων των λυπουουν

των

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα

τι και νυν και αι αι και εις τους αιωνας τον αι

ωνων αμην

Αγιω Πνευματι αναβλυυζει τα της χα

αριτος ρειειθρα αρδευοντα α πασαν την κτι

ισιν προς ζωογονιαν

Ἀντίφωνον Γ

Ηκαρδια μου προς σε λογε υψωθητω και

ου δεν θελει με των του κοοσμου τερπνων προς χα

μαιζηλιαν

Επι την μητερα αυτου ως ε χειτισ στοργην

επιτω Κυριω θεομοτερον φιλτρον χρεωστου

μεν

ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι Και νυν και α ει καιεις τους αι ω νας τον αι

ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι θε ο γνω σι ας πλου τος

θε ω ρι ας και σο φι ας παν τα γαρ εν του τω τα

πα τρω α δογ μα τα ο Λο γος εκ κα λυ πτει

Προκείμενον.

Α να στα Κυ ρι ε βο η θη σον η μιν και λυ

τρω σαι η μας ε νε κεν της δο ο ξη στου ο νο μα

τος σου

Στίχος: Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὤσιν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.

Α να στα Κυ ρι ε βο η θη σον η μιν και λυ

τρω σαι η μας ε νε κεν της δο ο ξη στου ο νο μα

τος σου

Στίχος: Ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατήσχυνας.

A να στα Κυ ρι ε βο η θησον η μιν και λυτρω
 σαι η μας ε νε κεν της δο ο ξης του ο νο μα
 το ο ος σου ου ου

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τωτον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τωτον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

A ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον
 Κυ ρι ο ο ον

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία: ὀρθοί: ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Β'

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον (ιστ' 1-8).

Διαγενομένου τοῦ σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Σαλώμη ἠγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν τὸν Ἰησοῦν. Καὶ λίαν πρῶτὴ τῆς μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; Καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρητὸν τὸν ἐσταυρωμένον· Ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. Ἀλλ' ὑπάγετε εἰπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ε
λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα
τα το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος
των οικτιρμων σθ ε ξα λειψον το α νο μη μα μθ

Επι πλειον πλυνον με απο της α νο μι ι
ας μὲ και απο της α μαρ τι ας μὲ κα θα ρισον
με

Οτι την α νο μι αν μὲ γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μὲ νω πι ον μὲ στι δι α παν
τος

Σοι μονω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σε ποι οι η σα ο πως αν δι και
ω θης εν τοις λο γοις σε και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι
σε

Ιδε γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθη και εν α
μαρ τι ι αις εκι σση σε με η μη τηρ μὲ

Ιδου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α
δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σε δη λω σας
μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

Χ ς

I δα δ δ δ δ γα αρ α λη η η η
θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα
και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο
φι ι ι α ας σδ δ ε δη λω ω ω ω σα α α
α α ας μοι οι οι οι

Ὁ ἀ χορός.

E ις πολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

P αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ κανθη σομαι

A κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο
συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με

να

A πο ζρε ψον το προ σω πον σδ α πο των α
μαρ τι ων μη και πα σαστας α νο μι ας μη ε ξα λει

ψον

Καρδιαν καθαραν κτισον εν εμοι ο Θε
ος και πνευμα ευθες εγ και νισον εν τοις εγκατοις

με

Μη αποριψης με απο τω προσωπω σου και
το Πνευμα σου το αγιον μη αντανελης απε

με

Αποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη
ριου σου και πνευματι ηγεμονικωστηριξον

με

Διδαξω ανωμους τας οδους σου και ασε
βεις επι σε επιστρεψουσι

Ρυσαι με εξ αιματων ο Θεος ο Θεος της
σωτηριας μου αγαλλιασεται η γλωσσα μου την
δι και ο συνησθ

Κυριε τα χειλη μου ανοιξεις και το
στομα μου αναγει την αινεσιν σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν

ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Η υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α

σχητην Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε

ρσ σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Τ ο τε α νοι σσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σμο οσ χης και ε λε η σον με ο Θε ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ων Α μην ^ζ Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε
 η μον ^Δ ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων εγ κλη μα
 των ^Δ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου

^Δ ε ξα λει ψον το α νο μη μα μ ^Δ
A να στας ο Ι η σους α πο του τα φς κα
 θως προ ει πεν ^Δ ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον
 ζω ην και με γα ε λε ο ο ος ^Δ
 Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
 οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἀργὸν μέλος.

Ἦχος ^Δ Δι - θ

^Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω
 Πνε ε ευ μα τι ι ι ταις των Α πο στο λων πρε ε
 σβει ει ει αις ^Δ ε ε ε ε λε ε η η η μον ^Δ ε
 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη ^Δ των ε ε
 μω ω ων ε εγ κλη μα α α των ^Δ

Και νυν και α α ει και εις τας αι ω νας των αι
 ω νων α α μη η ην ταις της Θε ο το κς πρε ε
 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
 μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησον με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλήθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου
 ε ξα λειψον το α νο ο ο

μη μα α μη

Ανα στας ο Ι η σης α πο τς τα
 α α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει
 πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι
 ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο
 ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

- Ἄναστασιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου.
- ᾠδὴ α΄. Ἄναστασιμος εἰς δ΄.
- Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.
- Ἦχος δ΄. Ὁ εἰρμός.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἵχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν

δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐψώθης τὴν ἡμετέραν ἔκπτωσιν, ἐπανορθούμενος, ἐν τῷ ἀχράντῳ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, τὴν ἐν ξύλῳ ἰώμενος, πανωλεθρίαν Δέσποτα, ὡς ἀγαθὸς καὶ παντοδύναμος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐν τάφῳ σωματικῶς, ἐν ἄδῃ δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς Θεός· ἐν Παραδείσῳ δὲ μετὰ ληστοῦ, καὶ ἐν θρόνῳ ὑπῆρχες Χριστέ, μετὰ Πατρὸς καὶ Πνεύματος, πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀσπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἱερομάρτυρος, οὔ ἢ Ἀκροστιχίς·

Ἄνθος σε μέλπω ποιμένων καὶ μαρτύρων. Ἰωσήφ.

Ῥδὴ α'. Ἦχος δ'. Τριστάτας κραταιούς.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑὲρ ἡμῶν.

Ἀνθήσας ἱερῶς, ὥσπερ κρίνον λειμῶνι, τῶν Μαρτύρων τὰς ψυχὰς, ἀπάντων εὐσεβῶν, εὐωδία τῶν ἄθλων σου, Ἄνθιμε εὐωδιάζεις, τῶν πιστῶς εὐφημούντων σε, Ἱεράρχα καὶ Μάρτυς πολυάθλε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑὲρ ἡμῶν.

Νευρώσας τὴν ψυχὴν, ἐπιπόνοις μελέταις, ἐξενεύρισας ἐχθρόν, ἀνδρείαις συμπλοκαῖς, καὶ ἀνίσχυρον ἔδειξας· ὅθεν πᾶσα Ἐκκλησία, ἐπιγνοῦσά σε Μάρτυρα, ἀπερίτρεπτον Μάκαρ γεραίρει σε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑὲρ ἡμῶν.

Θαμβεῖται κατιδῶν, πρὸ βημάτων ἀνδρείως, παρεστῶτά σε Σοφέ, ἀλάστωρ δυσμενῆς, καὶ θωπείαις ἐκλύειν σου, οἶεται τὴν καρτερίαν· ἀλλ' ἠττήθη καὶ πέπτωκεν, ἀπονοίας αὐτοῦ τὰ φρυάγματα.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Κύριος ἐκ σοῦ, ἀνατείλας ὡς οἶδε, τοὺς χοροὺς τῶν Ἀθλητῶν, ἐλάμπρυνεν Ἀγνή, τὰ αὐτοῦ εἰκονίζοντας, πάθη πάντα ζωηφόρα, καὶ τὸν ἄδικον θάνατον, δικαιοῦντα ἡμᾶς ἀμαρτήσαντας.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὔ ἢ Ἀκροστιχίς·

Τοὺς σοὺς ἀγῶνας, ὦ Θεόκτιστε, φράσω. Θεοφάνους.

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἡ κεκομμένη.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑὲρ ἡμῶν.

Τῆς ἀπαθείας τῷ πόθῳ νυττόμενος, σαρκὸς τὰ σκιρτήματα,

Πάτερ κατεμάρανας, Θεόκτιστε σοφέ, θεόθεν βοηθούμενος, και νυν ἡμᾶς φωτὸς τοῦ νοητοῦ, πλησθῆναι καθικέτευσον, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντας· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑὲρ ἡμῶν.

Οἰκειωθείς σοι ὁ μέγας Εὐθύμιος, τῇ θείᾳ Πάτερ στοργῇ, και συνδιαιτώμενος, Θεόκτιστε στερόρως, τὴν τρίβον τῆς ἀσκήσεως, διήνυσεν ἐμπράκτως ἀληθῶς, και σοὶ συνανεκραύγαζε· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Δόξα.

Ὑπωπιάσας τὸ σῶμα πανόλβιε, και πάθη τὰ τῆς σαρκός, Πάτερ δουλωσάμενος, Θεόκτιστε τρανώς, ἐδέξω τὴν λαμπρότητα, τῆς χάριτος, και ταύτη λαμπρυνθείς, ἐνθέως ἀνεκραύγαζες· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Και νυν. **Θεοτοκίον.**

Σὲ σωτηρίας ἐλπίδα κτησάμενοι, Παρθενομητορ ἀγνή, Λόγον ὡς κυήσασαν, θεόφρονες σοφοί, ἀσκήσει ἐνδιέπρεψαν, Εὐθύμιος ὁ πᾶσι ποθητός, ὁ θεῖός τε Θεόκτιστος, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντες· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε, και καταφυγὴ και στερέωμα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὸ ξύλον τὸ τῆς ζωῆς, ἡ νοητὴ και ἀληθὴς Ἄμπελος, ἐπὶ Σταυροῦ κρέματα, πᾶσιν ἀμβροσίαν πηγάζουσα.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς μέγας ὡς φοβερός, ὡς τοῦ ἄδου καθελῶν φρύαγμα, και ὡς Θεὸς ἀφθαρτος, νυν σωματικῶς ἐξεγήγηρται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοι τὸ Χαῖρε προσάγομεν.

Τοῦ Ἱεράρχου. ᾠδὴ γ'.

ᾠχος δ'. Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑὲρ ἡμῶν.

Ἐαυτὸν παρέδωκας, ὡς ὁ Χριστὸς τοῖς ζητοῦσι, και πρὸς σφαγὴν ἠνέχθης, ὡσπερ ἐπίσημος κριός, καθαγιαζῶν Ἄνθιμε, τῷ αἵματι, πάντας τοὺς τιμῶντάς σε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑὲρ ἡμῶν.

Λύσας τῇ θείᾳ χάριτι, πᾶσαν δαιμόνων ἀπάτην, ἠχθῆς δεσμώτης Μάρτυς, τὸν δεδεμένον διὰ σέ, ἐξεικονίζων Ἄνθιμε, και θανάτω

λύσαντα τὸν θάνατον.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑὲρ ἡμῶν.

Πρηστήρια ὄργανα, βασανιστήρια πάντα, πρὸ ὀφθαλμῶν σου βλέψας, οὐκ ἔσαλεύθης τῷ νοί· ἀλλὰ θερμῶς ἐχώρησας, πρὸς βάσανα, Ἄνθιμε πολυάθλε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥραιώθης Πάναγνε, τὸν ὑπὲρ πάντας ὠραῖον, τοὺς γηγενεῖς τεκοῦσα, Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Πατρός· ὃν οἱ γενναῖοι Μάρτυρες, ποθήσαντες, δόξῃ ἐλαμπρύνθησαν.

Τοῦ Ὁσίου. Ῥδὴ γ΄.

Ῥχος πλ. δ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑὲρ ἡμῶν.

Σάρκα μὲν ἐνέκρωσας, δι' ἐγκρατείας σου Ὅσιε· τὴν δὲ ψυχὴν θείων χαρισμάτων, δωρεαῖς κατελάμπρυνας. **(δίς)**

Δόξα.

Ὅλην μὲν τὴν ἔφεσιν, πρὸς τὸν Δεσπότην σου ἔτρεψας· τὸν δὲ θυμόν, κατὰ τῶν δαιμόνων, Θεοφόρε καθώπλισας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑμνοὺς ἀναμέλποντες, οἱ θεοδίδακτοι Δέσποινα, σὲ Ἀσκηταί, ὡς Θεὸν τεκοῦσαν, Θεοτόκον ἐδόξασαν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

*** * ***

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ῥχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸ αἶμά σου σοφέ, μυστικῶς ἀνεβόα, ἐκ γῆς πρὸς τὸν Θεόν, ὡς τοῦ Ἄβελ θεόφρον· σαφῶς γὰρ ἐκήρυξας, τὴν Τριάδα τὴν ἄκτιστον· ὅθεν Ἄνθιμε, ποιμαντικῶς διαπρέψας, ἀπεδίωξας, τοὺς τῶν αἰρέσεων θήρας, ὡς φύλαξ τῆς πίστεως.

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου.

Ῥχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν Πατέρων ἔξαρχος, ἀνηγορεύθης, καὶ τῷ κόσμῳ γέγονας, περιφανέστατος λαμπτήρ, Ὅσιε Πάτερ Θεόκτιστε· ὅθεν ἀπαύστως, τιμῶμεν τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν θερμὴν ἀντίληψιν, τῶν ἐν ἀνάγκαις, τὴν ἡμῶν βοήθειαν, καὶ πρὸς Θεὸν καταλλαγὴν, δι' ἧς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν, τὴν Θεοτόκον, πιστοὶ μακαρίσωμεν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς...

* * *

KONTAKION, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὁ Σωτὴρ καὶ ῥύστης μου, ἀπὸ τοῦ τάφου, ὡς Θεὸς ἀνέστησεν, ἐκ τῶν δεσμῶν τοὺς γηγενεῖς, καὶ πύλας ἄδου συνέτριψε, * καὶ ὡς Δεσπότης, ἀνέστη τριήμερος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, τριήμερον ἐκ τάφου καὶ πύλας τοῦ θανάτου σήμερον συνθλάσαντα, τῇ δυνάμει τῇ αὐτοῦ, τὸν ἄδην τε νεκρώσαντα, καὶ τὸ κέντρον τοῦ θανάτου συντρίψαντα, καὶ τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὐὰ ἐλευθερώσαντα, ὑμνήσωμεν πάντες οἱ γηγενεῖς, εὐχαρίστως βοῶντες αἶνον ἐκτενωῶς· Αὐτὸς γὰρ ὡς μόνος κραταιὸς Θεὸς * καὶ Δεσπότης, ἀνέστη τριήμερος.

Συναξάριον.

Τῇ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἀνθίμου, ἐπισκόπου Νικομηδείας. (†303)

Στίχ. Τμηθεὶς κεφαλὴν, Μάρτυς Ἄνθιμε, ξίφει,

Καὶ νεκρὸς ἀνθεὶς εἰς Θεοῦ δόξαν τρίχας.

Ἄνθιμον ἐν τριτάτῃ ἀπέκτεινε ξίφος ὀξύ.

Ὁ ἅγιος Ἄνθιμος, προκαθήσαντος τοῦ Μαξιμιανοῦ, ἤχθη πρὸς αὐτὸν δέσμιος, προκειμένων πάντων τῶν κολαστηρίων ὀργάνων. Καὶ ἐπεὶ, ἐρωτηθεὶς, τὸν Χριστὸν παρῶρησῖα ἐκήρυξε, θλάττεται τὸν τένοντα, σιδήρειοις πεπυρωμένοις τιτρώσκεται καὶ ἐπ' ὀστράκου γυμνὸς ἀπλοῦται καὶ ῥάβδοις τύπτεται καὶ κρηπίδας χαλκᾶς πυρακτωθείσας ὑποδεθεὶς ἐλαύνεται καὶ τροχῶ δεσμεῖται· καὶ τελευταῖον τὴν κεφαλὴν ἀποτέμενεται, καὶ ἀποτηθεὶς, τρίχας ἐκφύει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοκτίστου, συνασκητοῦ τοῦ Μεγάλου Εὐθυμίου. (†468)

Στίχ. Εἰδὼς σὸν εἶναι τὸν Θεὸν Κτίστην, Πάτερ,

Αὐτὸν πρὸ πάντων ἐξελέξω κτισμάτων.

Οὗτος ὁ θαυμάσιος καὶ ὄντως ἐπουράνιος ἄνθρωπος ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας κατέλιπε τὰ ἐγκόσμια καὶ προσῆλθεν εἰς τὴν Λαύραν τοῦ ὁσίου Χαρίτωνος εἰς Φαράν τῶν Ἁγίων Τόπων. Κατὰ τὴν ἰδίαν ἐποχὴν καὶ αὐτὸς ὁ Μέγας Εὐθύμιος προσῆλθεν εἰς τὴν Μονὴν ἐκείνην, οἱ δὲ δύο θεοφόροι ἄνδρες συνεδέθησαν διὰ βαθυτάτης φιλίας ἐν Πνεύματι. Ὅθεν μετὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Θεοφανείων καὶ μέχρι τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων ἐλάμβανον εὐχὴν ἀπὸ τὸν Γέροντα τῆς Μονῆς καὶ ἀνεχώρουν εἰς τὴν πανέρημον πλησίον τῆς Νεκρᾶς Θαλάσσης, πρὸς μεγαλυτέραν ἄσκησιν καὶ προσευχὴν ἐν μονώσει. Μετὰ δὲ πέντε ἔτη, οὐκέτι ἐπέστρεψαν ἀλλ' εὐρόντες σπήλαιον ἀπόκρημνον διέμενον ἐκεῖ. Εὐδόκησεν ὁμως ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐγένοντο ἀντιληπτοὶ ἀπὸ εὐλαβεῖς ἀνθρώπους τῆς Βηθανίας, καὶ ὡς ἐκ τούτου συνήχθησαν πλησίον τῶν ἱκανὸν πλῆθος μοναχῶν, δημιουργηθέντων δύο μοναστηρίων, ἐν τοῦ Μεγάλου Εὐθυμίου καὶ ἐν τοῦ Θεοκτίστου. Οὗτος ἐκοιμήθη εἰρηνικῶς εἰς βαθὺ γῆρας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας Φοίβης, διακόνου τῆς ἐν Κεγχρεαῖς Ἐκκλησίας, μαθητρίας τοῦ ἀποστόλου Παύλου. (α' αὐ.)

Στίχ. Οὐ χρεῖα ἡμῖν ἐπιστολῆς, ὦ Φοίβη,
Χριστὸς γὰρ ὄν στέρνοις φέρεις μαρτυρεῖ σοι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Ζήνων, ἐν λέβητι μολύβδου κοχλάζοντος βληθεῖς, τελειοῦται.

Στίχ. Ζήνων ὁ θεῖος τοῦ Θεοῦ πόθῳ ζέων,
Χαίρων ὑπῆλθε τοῦ μολύβδου τὸ ζέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Χαρίτων, ἐν ἀσβέστου βόθρῳ βληθεῖς, τελειοῦται.

Στίχ. Εἰσδὺς Χαρίτων εἰς τὸν ἀσβέστου βόθρον,
Ἄσβεστον εὔρε φῶς ἀκηράτου τόπου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀρχοντίων λιμῶ τελειοῦται.

Στίχ. Ἀρχοντίων, λίμωττε κἀντεῦθεν τρέχε,
Ἄρχοντα κόσμου λαμίαν * νοουμένην.

(*) Λαμία, καὶ Λαιμία εἶναι ζῶον ἀρπακτικὸν μὲ μεγάλον λαιμόν, μὲ τὸ ὁποῖον παρομοιάζει ἐνταῦθα ὁ στιχουργὸς τὸν Διάβολον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία μάρτυς Βασίλισσα, θηριομαχήσασα καὶ μηδὲν βλαβεῖσα, τελειοῦται. (†305)

Στίχ. Ὁφθεῖσα Βασίλισσα φρικτὴ θηρίοις,
Φρικτῶ παρέστη παμβασιλέως θρόνῳ.

Ἀλεξάνδρου ἡγεμονεύοντος ἐν Νικομηδεῖα, διωγμὸς ἦν κατὰ τῶν χριστιανῶν, καὶ παρέστη αὕτη ἐκ διαβολῆς τῷ Ἀλεξάνδρῳ. Καὶ μετὰ τὴν ἐρώτησιν, ἐπεὶ τὸ ἀμετάθετον αὐτῆς ὁ ἡγεμὼν ἔγνω, προσέταξε τύπτεσθαι τὸ πρόσωπον αὐτῆς· τυπτομένης δὲ καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστοῦσης, ἀκούσας ὁ ἡγεμὼν, προσέταξε ἀποδυθεῖσαν αὐτὴν γυμνὴν ῥαβδίζεσθαι, καὶ μᾶλλον πλείονα τὴν εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ ἀπεδίδου. Ἀλλὰ κἀν τούτοις τὸ καρτερόν αὐτῆς καὶ ἀνένδοτον ὁ τύραννος βλέπων, μανεῖς, ἐπὶ πλέον προσέταξε τυφθῆναι· καὶ τοσοῦτον ἔτυψαν αὐτὴν καθ' ὅλου τοῦ σώματος, ὡς καὶ τὴν πληγὴν ὀλόσωμον γεγονέναι. Εἶθ' οὕτως ἀπεπελμάτωσε τοὺς πόδας αὐτῆς· καὶ ἀναβοησάσης τότε, Ὁ Θεὸς μου εὐχαριστῶ σοι· τρυπηθῆναι τοὺς ἀστραγάλους αὐτῆς προσέταξε. Καὶ τούτου γενομένου, ὀγκίνους ἐμβαλόντες καὶ ἀλύσει δῆσαντες, ἐκρέμασαν αὐτὴν κατὰ κεφαλῆς· καὶ ἄφαντες πυρκαϊὰν ὑποκάτω αὐτῆς, ἔβαλον πίσσαν καὶ θεῖον καὶ ἄσφαλτον καὶ μολύβδον, ἵνα τῇ βία τῶν πόνων καὶ τῇ δριμύτητι τοῦ καπνοῦ ταχέως ἐκπνεύσῃ.

Ὡς δὲ ἡ Ἁγία, ταῦτα πάσχουσα, ἦν εὐχαριστοῦσα τῷ Θεῷ, ὡς ἐν τρυφῇ παραδείσου ἐστῶσα, ἰδὼν ὁ ἡγεμὼν, ὅτι ὡς παίγνιον τὰς τιμωρίας λογίζεται, κελεύει κάμινον ἐκκαῆναι καὶ ἐν αὐτῇ βληθῆναι τὴν Μάρτυρα. Ἐκκαυθείσης δὲ αὐτῆς σφοδρῶς, κατασφραγισαμένη ἑαυτὴν ἡ Μάρτυς, εἰσῆλθεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς φλογός· καὶ στᾶσα ἐπὶ πολλὰς ὥρας, ἀβλαβῆς διετηρήθη, ὥστε ἐξίστασθαι πάντας ἐπὶ τῇ θεωρίᾳ ταύτῃ. Ὁ δὲ ἡγεμὼν, ἐξαγαγὼν αὐτὴν ἐκ τῆς καμίνου, δύο λέοντας παμμεγέθεις ἀπέστειλε κατ' αὐτῆς· ἡ Ἁγία δὲ προσευξαμένη, ἔμεινε καὶ ἐξ αὐτῶν ἀβλαβῆς.

Ταῦτα πάντα θεασάμενος ὁ ἡγεμὼν, ἐξέστη· καὶ κατακυβερῶν τὴν ψυχὴν, ἔπεσε παρὰ τοὺς πόδας τῆς Ἁγίας λέγων· Ἐλέησόν με, δούλη τοῦ ἐπουρανοῦ Βασιλέως Θεοῦ, καὶ συγχώρησόν μοι ὅσα σοι κακὰ ἐνεδειξάμην καὶ στράτευσόν με τῷ σῶ Βασιλεῖ, εἰ, ὡς λέγεις, δέχεται ἁμαρτωλούς. Τότε

ἡ Ἁγία, τῷ παντοδυνάμῳ Θεῷ εὐχαριστήσασα, κατήχησε τὸν ἡγεμόνα· καὶ εἰσαγαγοῦσα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ πρὸς Ἀντώνιον τὸν Ἐπίσκοπον, ἐβάπτισεν αὐτόν.

Μετὰ δὲ ταῦτα προσέπεσε πάλιν τῇ Ἁγίᾳ ὁ ἡγεμὼν λέγων· Δούλη τοῦ Θεοῦ, εὗξαι ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα ἄφεςιν λάβω, ὧν ἔπραξα εἰς σέ, καὶ ἐν καλῇ ὁμολογίᾳ τελέσω μου τὸν τῆς ζωῆς χρόνον. Τῆς οὖν Ἁγίας προσευξαμένης, εὐθέως ὁ Ἀλέξανδρος, δοξάζων καὶ εὐλογῶν τὸν Θεόν, παρέδωκε τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ. Τότε ἡ Ἁγία, περιστείλασα τὸ λείψανον αὐτοῦ μετὰ τοῦ Ἐπισκόπου, ἐξῆλθε τῆς πόλεως, ὡς ἀπὸ σημείων τριῶν· καὶ εὐροῦσα πέτραν, ἔστη ἐπ' αὐτήν, καὶ προσευξαμένη, ἔβλυσεν ὕδωρ· καὶ πιοῦσα καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστήσασα, καὶ προβάσα μικρὸν ἐκείθεν, ἔφη· Κύριε, δέξαι τὸ πνεῦμά μου ἐν εἰρήνῃ. Ταῦτα εἰποῦσα καὶ τὸ γόνυ κλίνασα ἐπὶ τὴν γῆν, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον ἐν χαρᾷ ἀγαλλομένη καὶ τὸν Θεὸν εὐλογοῦσα. Τοῦτο μαθὼν ὁ Ἐπίσκοπος Ἀντώνιος, ἐλθὼν ἐκήδευσεν αὐτήν, πλησίον τῆς πέτρας τὸ μνήμα ποιήσας, ἐν ᾗ τὸ ὕδωρ τῇ εὐχῇ τῆς Ἁγίας ἐξελθόν, σῶζεται μέχρι τῆς σήμερον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς Ἀριστίων, ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας, πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Ὡς εἰς ἄριστον τὴν πυρὰν σπεύδων τρέχεις.

Χριστοῦ ἄριστε Μαρτύρων Ἀριστίων.

Οὗτος ὁ ἅγιος Ἀριστίων ὑπῆρχε μὲν Ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας, ἐδίδασκε δὲ παρόρησίᾳ τὸν λόγον τοῦ Χριστοῦ, ἔτι δὲ καὶ τὴν ἐκδεχομένην χαρὰν τῶν Ἁγίων ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. Καὶ οὕτω διδάσκων, ἐκρατήθη παρὰ τοῦ τῆς Ἀλεξανδρείας ἄρχοντος· καὶ ὁμολογήσας τὸν δεσπότην Χριστόν, Θεὸν εἶναι ἀληθινόν, τῷ πυρὶ παρεδόθη· καὶ οὕτω τὸ μακάριον καὶ ποθεινὸν δεξάμενος τέλος, τὴν ἀγίαν αὐτοῦ ψυχὴν παρέδωκε τῷ Θεῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ ὁμολογητοῦ, ἡγουμένου Τριγλίας.

Στίχ. Θείου Στέφανος ἀμπελῶνος ἐργάτης,

Θεῷ παραστάς καμάτου μισθὸν λάβοι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως Κωνσταντίνου Γ', τετάρτου υἱοῦ Ἡρακλείου, βασιλεύσαντος δι' ἕξ μῆνας. (†641)

Στίχ. Χριστὸς βασιλεὺς εὐσεβῆ Κωνσταντῖνον,

Ἐν οὐρανοῖς ἔστεψε κοσμίῳ στέφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως Κωνσταντίνου Δ' τοῦ Πωγωνάτου, βασιλεύσαντος ἐν ἔτεσι 668-685, συγκαλέσαντος δὲ καὶ τὴν Γ' Οἰκουμενικὴν Σύνοδον. (†685)

Στίχ. Ἱερὸς βασιλεὺς, Θεοῦ ἐλέει,

Λαὸν Θεοῦ διακονεῖ καὶ Θεὸν θεραπεύει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωαννικίου, ἀρχιεπισκόπου καὶ πρώτου πατριάρχου Σερβίας. (†1349)

Στίχ. Καλῶς ποιάνας τὴν Ἐκκλησίαν Σέρβων,

Ὁ Ἰωαννίκιος ἄνω μετέστη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου νεομάρτυρος Πολυδώρου τοῦ Κυπρίου, ἐν Νέα Ἐφέσῳ μαρτυρήσαντος καὶ ἀγχόνη τελειωθέντος. (†1794)

Στίχ. Δῶρον Θεός σε καὶ πολὺ τε καὶ νέον,

Δέδωκεν ἡμῖν, Πολύδωρε τρισμάκαρ.

Οὗτος ὁ μέγας καὶ νεοφανῆς στρατιώτης τοῦ Χριστοῦ Πολύδωρος, ἦτον μὲν γέννημα καὶ θρέμμα τῆς Λευκωσίας τῆς Κύπρου, πατρὸς Λουκᾶ προσκυνητοῦ, καὶ μητρὸς Λουρδανοῦς. Μικρὸς δὲ ὢν τὴν ἡλικίαν, ἐμαθητεύθη τὰ ἱερὰ γράμματα εἰς τὴν πατρίδα του, καὶ ἀφ' οὗ ἐμεγάλωσεν, ἐξελθὼν τῆς ἰδίας τοῦ πατρίδος, ἐπραγματεύετο εἰς διάφορα μέρη. Τὸ ἔτος 1793 εὕρισκόμενος εἰς τὸ Μισῆρι, συνέβη νὰ προσκληθῆ ἀπὸ ἓνα Κιεσίφην ἀρνησίχριστον Ζακύνθιον, καὶ ἔγινε γραμματικὸς εἰς αὐτόν. Εὕρισκόμενος ἡμέραν τινὰ εἰς χαρὰς καὶ διασκεδάσεις, ἠκολούθησε καὶ νὰ μεθύσῃ, καὶ ἔτσι ἠρνήθη τὸν Θεόν, καὶ ἐδέχθη τὸν Μωάμεθ. Ὅμως, παρευθὺς ὁποῦ ἀνένηφεν ἀπὸ τὴν μέθην, ἦλθεν εἰς τὸν ἑαυτόν του, καὶ μετανοῶν καὶ κλαίων πικρῶς, ἐπέρνα πάλιν χριστιανικά, ἕως ὅτου μετὰ ὀλίγας ἡμέρας εὕρισκων εὐκαιρίαν, ἔφυγεν ἐκεῖθεν, καὶ ὑπήγεν εἰς τὸ Βεροῦτι κατ' εὐθείαν εἰς τὸν Ἀρχιερέα, καὶ ἐξωμολογήθη εἰς αὐτόν μὲ συντριβὴν καρδίας τὴν ἀμαρτίαν του· ὅστις τὸν ὑπεδέχθη εὐμενῶς, τὸν ἐνουθέτησε πατρικῶς καὶ τὸν παρηγόρησεν, καὶ δίδων εἰς αὐτόν κανόνα, τὸν ἔστειλεν εἰς ἓν Μοναστήριον ἐπάνω εἰς τὸ ὄρος τοῦ Λιβάνου, διὰ νὰ ἡσυχάσῃ ἐκεῖ τὴν Μεγάλην Τεσσαρακοστὴν. Κατόπιν, ἀνεχώρησεν διὰ τὴν Πτολεμαΐδα, ὅπου ἀνακοίνωσε εἰς τὸν ἐκεῖ Ἀρχιερέα τὸν πόθον του νὰ μαρτυρήσῃ. Μὲ τὴν προτροπὴν τοῦ Ἀρχιερέως ἀνεχώρησεν διὰ τὴν Αἴγυπτον, ἀλλὰ λόγῳ σφοδρᾶς θαλασσοταραχῆς, τὸ πλοῖο προσάραξε εἰς στὴν Γιάφα. Ἀπὸ ἐκεῖ μετέβη εἰς τὴν Χίον καὶ ἔπειτα εἰς τὴν Σμύρνην καὶ πάλιν εἰς τὴν Χίον. Τέλος, μετέβη εἰς τὴν Νέαν Ἐφεσον (Κουσάντασι), ὅπου ἔμπροσθεν εἰς τὸν Μουφτὴν τῆς πόλεως ὠμολόγησεν τὸν Χριστόν, καὶ μετὰ ἀπὸ ἄγρια βασανιστήρια, ἀπηγγονίσθη. Ἐνεταφιάσθη πλησίον εἰς τοὺς τάφους τῶν Ἀρμενίων, καὶ μεγάλα θαύματα ἐτέλεσε, διὰ τὴν χάριν τοῦ Παναγίου Θεοῦ, ἰδίως δὲ καταισχύνη τὰ δαιμονικὰ πνεύματα. Ἡ δὲ τιμία αὐτοῦ κάρτα, ὑπὸ προσφύγων Ἐφεσίων κομισθεῖσα, ἐθησαυρίσθη εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης Πλάκας ἐν Ἀθήναις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νέου ἱερομάρτυρος Ῥαφαήλ τοῦ Σέρβου, ἡγουμένου τῆς μονῆς Σισάτοβατς, κτανθέντος ὑπὸ τῶν παπικῶν Οὐστάσι. (†1941)

Στίχ. Πολλὰ ἐπὶ γῆς παθὼν, Ῥαφαήλ νέε,
Συνιερουργεῖς νῦν τοῖς Ἀγγέλοις ἄνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ δασυτρίχου, τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ.

Στίχ. Σαλόμωρος τὰ ἔξω ὢν, Ἰωάννη,
Τὴν τοῦ Σταυροῦ σοφίαν ἐπενεδύθης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς (1953) τῶν τιμίων λειψάνων τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νεκταρίου, ἐπισκόπου Πενταπόλεως, τοῦ θαυματουργοῦ. (†1920)

Στίχ. Ἐκ γῆς τὰ σὰ Λειψάνα φανέντα πάτερ,
πᾶσι φαίνουσι τὴν κεκρυμμένην χάριν.

Οὗτος ὁ νέος λαμπρὸς τῆς Ἐκκλησίας ἀστήρ, ὁ θαυμάτων δυνάμεσι παραδόξως παρὰ Θεοῦ δοξασθεὶς, κεκοίμηται τῇ θ' Νοεμβρίου μηνός, τοῦ σωτηρίου ἔτους ρθκ' (=1920), ὡς διεξοδικῶς περὶ αὐτοῦ ἱστόρηται κατὰ τὴν μνήμην τῆς πρὸς Θεὸν αὐτοῦ ἐκδημίας. Σήμερον ἐορτάζομεν τὴν ἐκ τοῦ τάφου ἀνακομιδὴν τῶν ἁγίων καὶ χαριτοβρύτων αὐτοῦ Λειψάνων, ἧτις

ἐγένετο ἐν ἔτει χιλιοστῷ ἑνακοστιοστῷ πεντηκοστῷ τρίτῳ (=1953), τῇ γ' τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου, ἀρχιερατεύοντος τοῦ Μητροπολίτου Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης Προκοπίου, παρεστώτων τοῦ τε ἀρχιερέως πρώην Ἡλείας Ἀντωνίου, τῶν τῆς νήσου Ἀρχῶν, τῶν τε Μοναζουσῶν σὺν τῷ ἱερῷ Κλήρῳ, καὶ τοῦ τῆς Ἐπικρατείας συμβούλου.

Πάντων οὖν τούτων παρισταμένων, ἠνέωκται ὁ τάφος· αὐτίκα δὲ ἀρόρητος ἐξέδραμε καὶ διεκκέχεται εὐωδία, ὡς ὁσμὴ μύρων πολλῶν ἐν τῷ ἀέρι χρομένων· ὁσίαις δὲ χερσὶν ἀνακομισθέντα ἐκείθεν τὰ τοῦ Ἁγίου τίμια Λειψάνα καὶ πολυτίμοις θήκαις ἐναποτεθέντα, κατετέθησαν τῇ εὐαγεῖ αὐτοῦ Μονῇ ὡς θησαυρὸς ἀκένωτος τῆς θείας χάριτος καὶ ἀδαπάνητον ἰατρεῖον πολυειδῶν νοσημάτων καὶ πόνων καὶ θλίψεων. Πλείστα δὲ μέρη καὶ πόλεις ἠξιώθησαν ἔχειν τμήματα ἐκ τῶν σεπτῶν τούτου Λειψάνων πρὸς ἀγιασμόν τῶν πιστῶν καὶ θεραπείαν τῶν ἀσθενῶν, καὶ ἄπειρα θαύματα ἐνήργησε καὶ ἐνεργεῖ ὁ μέγας οὗτος καὶ ἡγιασμένος πατήρ, καὶ πανταχοῦ προφθάνει, διασώζων τοὺς καλοῦντας αὐτὸν ὡς ἡ περὶ αὐτοῦ ἐν πλάτει διέξεισι δέλτος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀνθίμου τοῦ νέου τοῦ ἐν Χίῳ.

*

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, πρώτη Κυριακῇ τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου, Σύναξις τελεῖται ἐν τῇ Νήσῳ Νάξῳ πάντων τῶν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Παροναξία διαλαμφάντων Ἁγίων, ἦτοι· τῶν Ὁσίων Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου, Νικολάου πρεσβυτέρου τοῦ Πλανᾶ, Θεοκτίστης τῆς Μηθυμναίας, Ἀρσενίου ἐξ Ἠπείρου, Ἀθανασίου τοῦ Παρίου.

Στίχ. Σύναξιν τήνδε ποιούμεν
Νάξου τε Πάρου νέων Ὁσίων.

Ἔτι δὲ καὶ Σύναξις πάντων τῶν ἐν τῇ Ἁγιοτόκῳ Νήσῳ Χίῳ ἀσκήσει καὶ ἀθλήσει διαλαμφάντων Ἁγίων, τεσσαράκοντα τεσσάρων τὸν ἀριθμόν.

Στίχ. Φίλους Χριστοῦ ἡ Χίος γεραιρέτω·
Ταύτης γὰρ φρουροὶ τυγχάνουσι καὶ δόξα.

Καὶ Σύναξις πάντων τῶν ἐν Εὐξείνῳ Πόντῳ εὐαρεστησάντων τῷ Θεῷ ἀπ' αἰῶνος Ἁγίων.

Στίχ. Ἀβρόχως πόντον τὸν ᾧδε διελθόντες,
Εἰς οὐρανὸν ᾠκησαν Ἅγιοι Πόντου.

Θηρὸς ποντίου νικηταὶ Χριστῷ Ἅγιοι σύνεισι Πόντου.

Ὡσαύτως, τῇ αὐτῇ Κυριακῇ, Σύναξις ἐπιτελεῖται ἐν Ἀρκαδίᾳ τῶν ἐξ αὐτῆς φυσάντων Ἐνδεκαριθμῶν Ἁγίων, οἵτινές εἰσιν· Ἱεράρχαι μὲν· Διονύσιος ὁ σοφός, Γρηγόριος ὁ Ε΄ Πατριάρχαι Κωνσταντινουπόλεως· Θεόκλητος Λακεδαιμονίας, Ἀθανάσιος Χριστιανουπόλεως. Νεομάρτυρες δέ· Πέτρος ἐν Ὀδεμησίῳ μαρτυρήσας, Εὐθύμιος Ὁσιομάρτυς ἐκ Δημητσάνης, Παῦλος Ὁσιομάρτυς καὶ Δημήτριος ἐκ Λιγουδίτσης, ἕτερος Δημήτριος, ὁ καὶ Μῆτρος καλούμενος· Ὁσιοὶ δὲ δύο· Νεῖλος ὁ Μυροβλύτης καὶ Γεράσιμος ὁ ἐκ Λέονταρίου Μεγαλοπόλεως.

Στίχ. Ἐνδεκάριθμοι θεράποντες Κυρίου
 Τῆς Ἀρκαδίας προΐστασθε ἀπαύστως.
 Ἐνδεκα θεοῖδεις ἀνέρας ὁμᾶ τιμᾶν χρεῶν ἡμᾶς.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τῇ 1ῃ Αὐγούστου, ἀπὸ 6ης μέχρι 13ης Αὐγούστου καὶ ἀπὸ τῆς
 24ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

Ἦχος πλδ Γα ρ

ὠδὴ α'

Σ ταν ρον χα ρα ξας Μω σης επ ευ θει ας ραβ
 δω την Ε ρυθ ραν δι ε τε με τω Ισ ρα ηλ πε ζευ
 σαν τι την δε ε πι στρε πτι κως Φα ρα ω τοις
 αρ μα σικρο τη σας η νω σεν επ ευ ρος δι α γρα
 ψας τω α ητ τη τον οπ λον δι ο Χρι στω α σω
 μεν τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξασται

ὠδὴ γ'

Ἦχος πλδ Νη

Ρ αβ δος εις τυ υ πον τς μυ στη ρι ου πα ρα
 λαμ βα νε ε ται τω βλα στω γαρ προ κρι νει ει τον
 ι ε ρε ε α τη στει ρευ ου ση δε προ ην εκ
 κλη σι α νυν ε ξην θη η σε ξυ λον Σταυ ρου εις κρα

τος και στε ρε ω ω μα

ὠδὴ δ'

Ἦχος πλ' Γα ρ

Ε ι σα κη η κο α Κυ ρι ε της οι κο νο μι ι

ας σα το μυ στη ρι ον κα τε νο η σα τα ερ γα

σα και ε δο ξα σα σα την θε ο τη τα

ὠδὴ ε'

Ἦχος πλ' Νη

Ω τρισμα κα ρι ι ζον ξυ υ υ λον εν ω ε

τα α α θη χρι ζος ο βα σι λε ε υς και Κυ ρι ος

δι ου πε πτω κεν ο ξυ λω α πα τη η σας το

εν σοι δε λε α σθεις θε ω τω προ σπα γε εν τισα ρ

κι τω πα ρε χο ον τι την ει ρη νην ται ψυ χαις η

η μων

ὠδὴ ς'

Ν ο τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγ χνοις πα

λα μας Ι ω νας σταυ ρο ει δως δι εκ πε τα α

σας το σω τη ρι ον πα α θος προ δι ε τυ υ

πᾶσα φῶς ὁ ὀθεντρι ἡ μέρος ἐκ δὺς τὴν ὑ
 περ κοσμον Ἀναξασιν ὑπεζωγραφη ἡ σεν
 τᾶσαρ κίπροσπα γεντος Χριστῶς ὅς ὅ τᾶ Θεοῦ και
 τρι ἡ μερωε γε ἐερσει τον κοοσμον φωτι
 σααντος

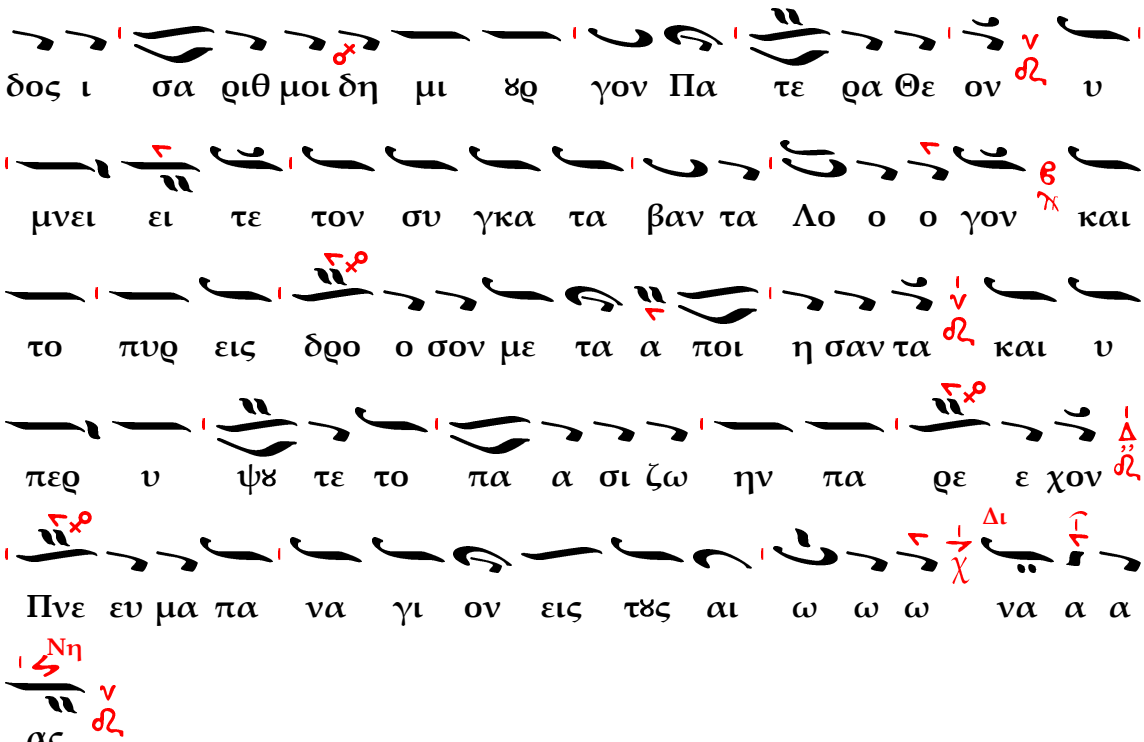
ὥδὴ ζ'

Εκνον προσταγμα τυραννῶς δὺσε
 βας λαῶς ἐκλονησε πνεοναπειλης και δυσφη
 μιιασθε οστὺ γῶς ὁ μωστρεϊς Παιδας ὅκε
 δειματω ὡ ὡ σε θυμο ὀσθηρι ὡδης ου πυρ
 βρομιον ἀλλαντη χῶντι δροσο βολω Πνευμάα
 τι πυρι συνοντες ἐψααλλον ὀ ὑπερ
 ὑμνητος των πατερων και ημων Θεος εὐ
 λογητος εἰ

ὥδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ
 ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

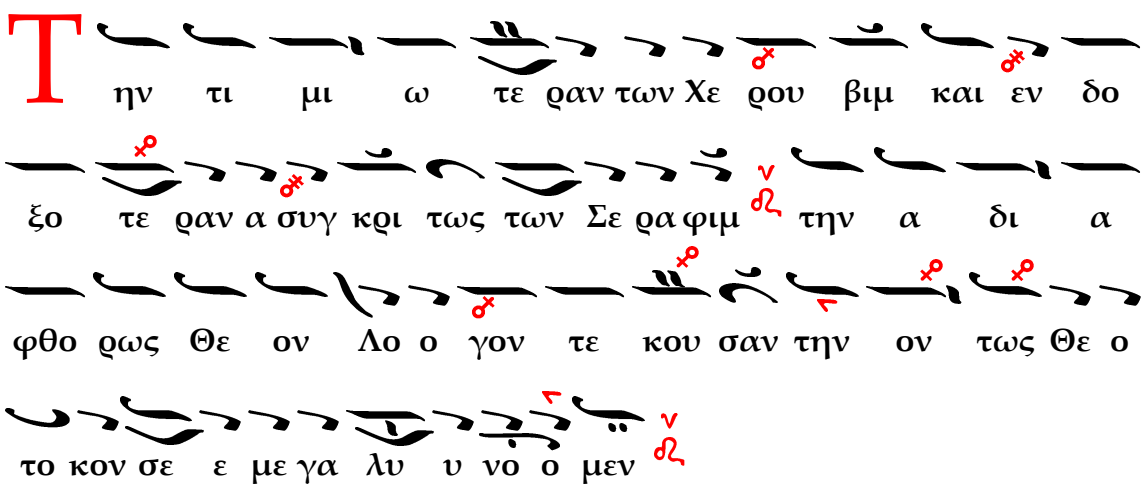
Εὐλογεῖτε Παῖται αἰδεις τῆς Τριᾶ

 δος ι σα ριθμοι δη μι ρο γον Πα τε ρα Θε ον υ
 μνει ει τε τον συ γκα τα βαν τα Λο ο ο γον και
 το πυρ εις δρο ο σον με τα α ποι η σαν τα και υ
 περ υ ψα τε το πα α σι ζω ην πα ρε ε χον
 Πνε ευ μα πα να γι ον εις τας αι ω ω ω να α α
 ας

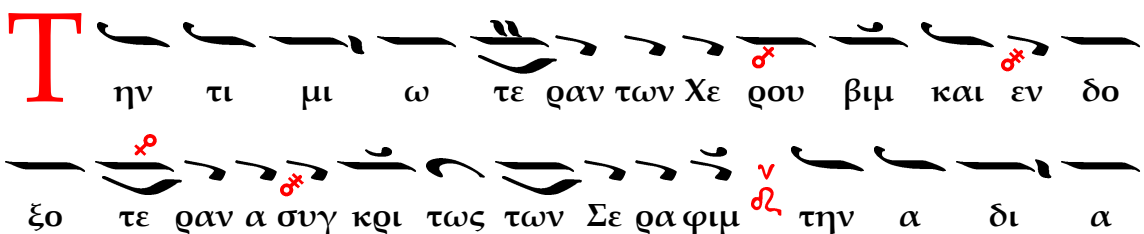
Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ Ὠδὴ τῆς Θεοτοκοῦ

- 1 Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

 Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

- 2 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινῶσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

 Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α

φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

3 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

4 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

5 Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

6 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παῖδός Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Την τιμιωτέραν των Χερουβιμ και ενδο

ξοτέραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδια

φθορας Θεον Λοογον τεκουσαν την οντως Θεο

το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

ὠδὴ θ'

Μυστικός εἶ Θεο το κεε πα ραδει σος

αγεωργητως βλαστησασα Χριστον υφου

το τς αυ ρα ζω η φο ο ρον εν γη πε φυ τς ρο γη

ται δε ενδρον διου νυν υ ψα με ενδ προ σκυ

νδ αντες αυ τον σε με γα λυ νο ο μεν

Οδια βρωσε ω ως τς ξυ υ υ λτω γε

νει προσγε νο με νος θα να τος δια σαυ ρα κα

τη ηρ γη ται ση μερον της γαρ προ μη το ρος η πα

γγε νης κα τα ρα δι ι α λε λυ ται τω βλα στω

της α γνη ης Θε ο μη τορος ην πα σαι αι Δυ
να αμειστων ου ρα νω ων με γα λυ ν8 σι ι ι ι

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τ8

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Β'.

Ἦχος Δι-θ

T ον λι θον θε ε ω ρη η σα σαι α πο

κε κυ υ λι σμε ε νον αι Μυ ρο φο ο ροι

ε ε χαι ρον ει δον γαρ νε ε α νι ι σκον κα

θη μενον εν τω τα α φω και α αυ τος τα αυ ταις ε ε

φη ^ϐ ι δα Χρι στο ος ε γη η γερται ^Δ ει πα
 τε συ υν τω Πε ε τρω τοις Μα θη ται αι αι αι αις ^Δ
 εν τω ο ρει φθα σα τε Γα α λι λαι αι ας ^ϐ
 ε κει υ μι ιν ο φθη η σε ται ^Δ ως προ ο ει πε
 εντοιςφι ι λοιοις' ^ϐ

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Τῶν Μαθητῶν ὁρῶντων σε. Ἦχος Δι-Θ

X ο ρει αν α γε ση με ρον ε ε τη σι ι αν ^ϐ
 Νι κο μη δε ων πα σα χαι ρα σα πο ο λις ^ϐ τδ
 κα λδ Ποι με νοςδ και σκι ιθ τη σον ^Δ τον πο λι δ δ
 χον ε ε χδ σα ^ϐ δι α τη ρδ ντα α σε βλα α βης ^Δ
 των δυ σμε νων α α νω τε ε ρα αν ^ϐ

Τοῦ Ὁσίου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι-Θ

A γγε λι κως ε βι ι ω σας ^Δ ε πι ι
 γης θε ε ο φο ο ρε ^ϐ συν Ευ θυ μι ω πα αν σο
 φε ^Δ τω με ε γα λω ω φω στη η ρι ^ϐ Θε ο κτι στε

δι ι α πρε ε ψας εν ε ευ χαις και αι νη στει ει αις
και πλει στοις κα τωρ θω ω μα σι πρα κτι ι κης θε ε
ω ρι ι ας μεθ υ και νυ υ υ υ υν πα ρε στως
Τρι α δι τη α α προ σι ι τω υ περ η
μων ι κε ε τευ ε των τι ι μων τω ων σε μα α
καρ

Θεοτοχίον.

Τε τυ ρω με νον πα α να γνε και πι ι
ο τα α τον ο ο ρος Δαυ ιδ Θε ο γεν νη η
τρι α με λω ω δων σε ε Ε κα α λει ο σος προ πα τω
ωρ Παρ θε ε νε Σο λο ο μων δε ε ο θει ει ος
κλι νην σα φως τοις α α σμα σιν Η σα α ι̇ α ας
δε ρα α βδον και Ι α κω ω ω ω ωβ κλι μα κα
σε ει δε και πυ υ λην α αλ λος εξ ης Θε
ος το φυ υ ρα μα νε υ ρο γει τω ων αν θρω ω
πων

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Πάφ

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ
υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ
τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α
α αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις σοι προ ε
ε πει υ μνος τω Θε ε ε ω ω

Α ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α
α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει τε
α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει εις α α αυ
του σοι προ ε ε πει υ μνος τω Θε ε ε ω ω

Τ ου ποι ησαι εν αυ τοις κρι μα εγγ ρα πτον
δο ξα αυ τη ε σται πασι τοις ο σι οισ αυτου

Ο Σταυ ρον υ πο μει νας και θα να τον και α
να στας εκ των νε κρων παν το δυ να με Κυ ρι ε δο
ξα ζο μεν σου την α να στασιν

Α ι νει τε τον Θε ον εν τοις Α γι οις αυ
του αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι
της δυ να με ως αυ του

Ε ν τω Σταυ ρω σου Χρι στε της αρχαι αι ας κα τα
ρας η λευ θε ρωσας η μας και εν τω θα να τω σου
τον την φυ σιν η μω ων τυ ραν νη σαν τα δι α βο
λον κα τηρ γη σας εν δε τη ε γερ σει σου χα ρας τα
πα αν τα ε πλη ρωσας δι ο βο ω με εν σοι
α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξασοι

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις
αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος
της με γα λω συ νησ αυ του

Τ ω σω Σταυ ρω Χρι στε Σω τηρ ο δη γησον η μας
ε πι ι την α λη θει αν σου και ρυ υσαι η μας των
πα γι δων του εχ θρου ο α να στας εκ των νε κρων
α να στησον η μας πε σον τας τη α μαρ τι ι α

εκ τει νας την χει ρα σου φι λα ανθρωπε Κυ ρι ε τη

πρε σβει α των Α γι ων σου

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γγος αι

νει τε αυ τον εν ψα λτη ρι ω και κι θα ρα

Τ ων πα τρι κων σου κολ πων μη χω ρι σθεις μο νο γε

νε ες Λο γε του Θε ου ηλ θες ε πι γης δι α φι

λαν θρω πι αν αν θρω πος γε νο με νος α τρε ε πτως

και Σταυ ρον και θα να τον υ πε μει νας σα ρ κι ο α

πα θης τη Θε ο τη τι α να στας δε εκ νε κρων α θα

να σι αν πα ρε ε σχες τω γε νει των αν θρω πων ως

μο νος παν το δυ να μος

Α ι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χο ρδαι αις και ορ γα α νω

Θ α να τον κα τε δε ξω σα ρ κι η μιν α θα να

σι αν πρα γμα τευ σα με νος Σω τηρ και εν τα φω ω κη

η σας ι να η μας του Α α δου ε λευ θε ρω σης

συ να α να στησασε αυ τω πα θωνμεν ως ανθρωωπος ^π₉

αλλ α να στασως θε ος ^ε_χ δι α του το βο ω ω ω

μεν ^Δ₂ δο ο ξασοι ζω ο δο τα Κυ ρι ε μο νε φι λανθρω

πε ^ε_χ

^χ **A** ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις ^ε_χ

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου ^ε_χ πα

σα πνο η ^χ αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον ^ε_χ

Π ε τραι ε σχι σθη σαν Σω τηρ ο ο τε εν τω κρα

νι ι ω ο Σταυρο ος σου ε πα γη ^ε_χ ε φριξαν Α δου

πυ λω ροι ο τε εν τω μνη μει ει ω ^Δ₂ ως θνητο ος

κα τε τε θης και γαρ του θα να του ^π₉ κα ταρ γη σαστην

ι σχυν ^ε_χ τοις τε θνε ω σι πα σιν αφ θαρ σι ι αν πα

ρε εσχεςτη α να στα σει σου Σω τηρ ζω ο δο τα

Κυ ρι ε δο ξασοι ^ε_χ

^χ **A** να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου ^ε_χ υ

ψω θη τω η χειρ σου ^ε_χ μη ε πι λα θη των πε νη

των σου εις τε λος

Επεθυμησαν γυναικες ιδειν σου την ανα

στασιν Χριστε ο Θεος ηλθε προλαβουσα Μαρια

η Μαγδαληνη ευρε τον λιθον αποκυλισθεντα

του μνηματος και τον Αγγελον καθεζομενον

και λεγοντα τι ζητει ειτε τον ζωντα με τα των νε

κρων ανεστη ως Θεος ινα σωση τα συμπαντα

ΧΕξομολογησομαι σοι Κυριεν

ολη καρδια μου διηγησησομαι παντα τα

θαυμασια σου

Που εστιν Ιησους ον ελογισασθε φυ

λα ααττειν ειειπατε Ιουδαιοι που

εστιν ον εθηκατε εντω μνηματι τον λιθον σφρα

γισαντες δοτε τον νεκρον οτην ζωην αρνησα

με ενοιδοτε τον ταφεντα απιστευσατε τω

ανασταντι καν υμεις σιγηση ητε του Κυρι

ουτην ε γερσιν⁶ οι λι ι θοι κε κρα ξο ονται μα λι
στα ο α πο κυ λι σθειεις εκ του μνη μα τος⁹ με
γα σου το ε λε ος με γα το μυ στη ρι ον της οι κο
νο μι ας σου Σω τηρ ημων δο ξα σοι⁶

Ἐωθινὸν Β΄.

Ἦχος Δι-θ.

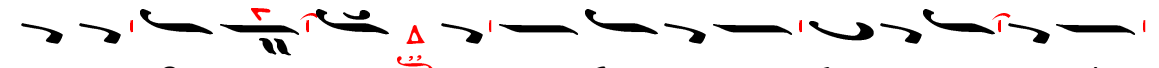
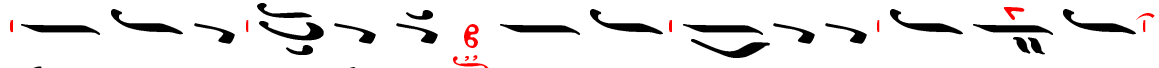
Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι^Δ

Μ ε τα μυ υ ρων προ σελ θου ου ου σαις ταις
πε ρι την Μα ρι α α αμ γυ ναι αι ξι^Δ και δι α
πο ο ο ο ρου ου ου με ε ε ναι αις πως ε ε
ε ε ε ε σται αι α α αυ ταις τυ υ υ υ χει
ει ει ει ει ει ει ει ει ει τυ χει ει ν του ου
ε ε φε ε του ου ου ου ου ου ου ου ου ου⁶
ω ρα α α θη ο ο λι θος με ε ε τηρ με ε νος^Δ
και θει ος νε α α νι ι ι ας κα τα στε ε ε ε

 λω ω ων τον θο ο ρυ υ βον αυ τω ω ω ων τη

 ης ψυ υ υ χης η γεο θη γαρ φη η σιν Ι η

 σου ους ο Κυ υ υ ρι ος δι ο κη η η

 ρυ ξα α τε τοις κη η ρυ υ ξιν αυ του ου μα

 α θη η η ταις εις την Γα λι λαι αι αι αν δρα α

 μει ει ει ει εν και αι αι αι αι αι αι ο ο ο

 ο ο ο ο ο ο ο ο και ο ψε ε σθαι Α αυ τον

 α να στα αν τα α ε ε ε ε ε εκ νε ε

 κρω ω ων ως ζω ο δο τη ην και αι Κυ υ υ

 ρι ι ι ι ον

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-θ

 Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο

 το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τς εκ σς

 σαρκω θε εν τος ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α

 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω

ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ^ε ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν ^ε δι
 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ^Δ ευ λο γη τος Χρι
 σος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι ^Δ

Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
 Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ^Δ Βου ^Σ

^Δ ο ο ξα σοι τω δει ξα ντι το φως ^Δ δο ξα εν υ
 ψιστοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις ευ
 δο κι ι α ^ε

^Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε ^Δ προ σκυ
 νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι ^Δ
 δι α την με γα α λην σου δο ο ξαν ^ε

^Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ
 παν το κρα τορ ^ε Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες ^Δ Ι

η σου Χριστε και Α γι ον Πνε ευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ο ος του Πα τρος ο αι αιρων την α μαρτι ι αν του

κο οσμου ε λε η σον η μας ο αι αιρωντας α

μαρτι ι ας του κο οσμου

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με

νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα

ας

Οτι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μονος Κυ

ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α

μη ην

Κα θ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω Σε και αι

νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω να και εις

τον αι ω να του αι ω ω νος

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα

τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ευλογητος ει Κυριε ο Θεος των πατε-
ρων ημων και αι νετο ον και δεδοξα σμε ενον το
ο νομα σου εις τους αιωνας αμη ην

Γε ενοι το Κυριε το ελεος σου εφη
μας κα θα περηλπισαμεν επι σε ε

Ευλογητος ει Κυριε ε εδιδαξο ον με τα
δικαιωματα σου (τρεις)

Κυριε καταφυγη εγεννηθης ημιν εν
γενεα και γενεα εγω ειπα Κυριε
ελεησον με ιασαι την ψυχη ημου οτι
ημαρτο ονσοι

Κυριε προς σε κατεφυγον διδαξο ον
με του ποιειν το θελημα σου οτι συ ει ει
ο Θεο οσμου

Οτι παρασσιπηγη ζωης εν τω φω
τι σου ο ψο μεθα φως

Π α ρα τεινον το ε λε ο ος σου τοις γι νω
σκου σι ι σε

Α γι ος ο Θε ος ^Δ Α γι ος Ι σχυ ρος ^Δ Α γι
ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας ^ε (τρεις) ^χ

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ και α γι ω Πνευ μα
τι ^ε

Κ αι νυν και α ει ^Δ και εις τους αι ω νας των αι
ωνων α μη ην ^ε

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας ^ε

Ἄσματικόν. ^ε ^χ

Α ^{Β8} α γι ο ος ο Θε ε ε ο ος ^Δ Α α γι
ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος ^Δ Α α γι ι ος Α α θα α
α α να α α α τος ^{Β8} ε ε λε η σο ον η η μα α
α α ας ^ε

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Σ ^{Β8} η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε γο νεν ^Δ

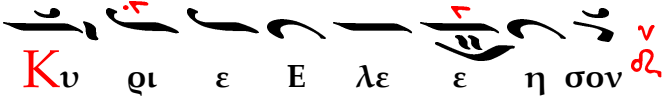
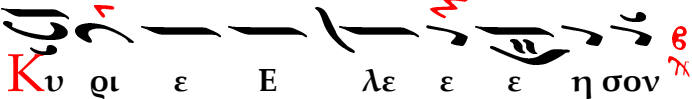
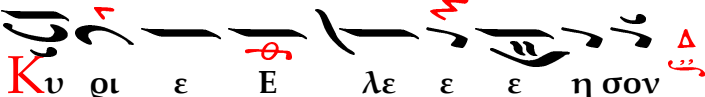

 α σωμεντω α να σταν τι εκ τα αφου και αρ χη γω της

 ζω ης ημων κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον θα

 να τον το νι κος ε δω κεν η μι ιν και το με γα ε λε

 ο ο ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

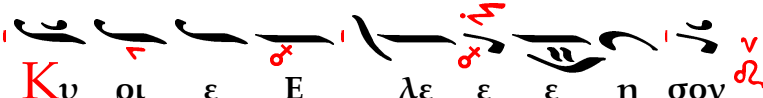
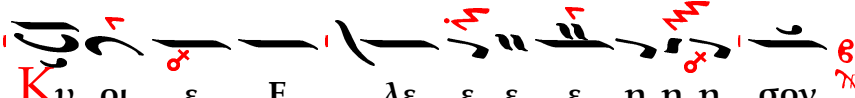
Τὰ ἕξαπλᾶ.

ᾠχος πλᾶ Νη ρ

 Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

ᾠχος πλᾶ Νη ρ

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Εἰς τὰ Εἰρηνικά, Κύριε Ἐλέησον.

Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Δι
Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Σοι Κυ ρι ι ε

(Ἐτονίσθησαν πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ἐγράφησαν ἐνταῦθα κβ' Ἰουλ βιθ' Ἰ. Ἀ.)

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρβ' (102).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α'. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α σ

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμ' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ θ ι
α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ θ ι
α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
 ζας εκ νε κρων ψα λλον τας σοι αλ λη λθ ς ι
 α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς
 γενεάν και γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
 ζας εκ νε κρων ψα λλον τας σοι αλ λη λθ ς ι
 α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω νας των αι ω
 νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τθ Θε ου α
 θα νατος υ πα αρ χων και κα τα δε ξα με νος
 δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη
 ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 παρ θε νθ Μα ρι ι ας α τρε πτως ε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω

θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο μενος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος Δι-Θ.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Το φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του
 Αγ γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι
 και την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα
 σαι τοις Α πο στο λοις και χω μεναι ε λε γον ε σκυ
 λευ ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω
 ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Το φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του

 Αγ γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι
 και την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα

 σαι τοις Α πο στο λοις καυ χω μεναι ε λε γον

 λευ ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω

 ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος
Στίχ. γ΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα
 καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

T
 ο φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του

 Αγ γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι

 και την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα

 σαι τοις Α πο στο λοις καυ χω μεναι ε λε γον

 λευ ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω

 ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ο ο

 ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

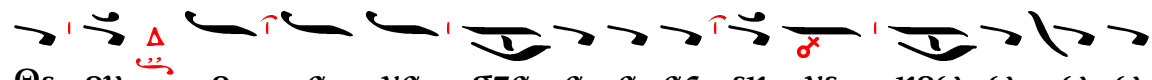
(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος

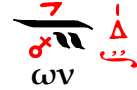

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω

 μεν Χρι στω ω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε

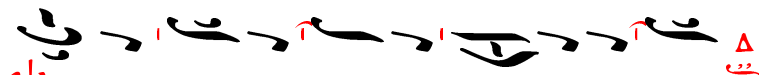

 Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω

 ων

ὁ β' χορός:

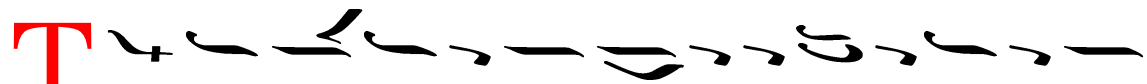
 Ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

* * *

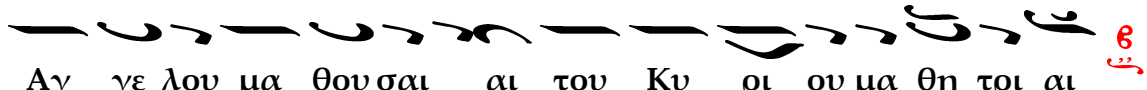
Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

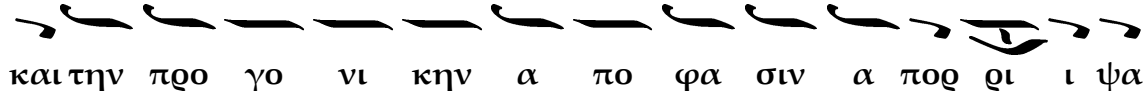
Ἦχος Δι-Θ

 Το φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του

 Αγ γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι

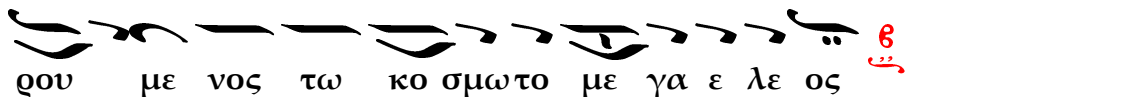
 και την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα

 σαι τοις Α πο στο λοις και χω μεναι ε λε γον ε σκυ

 λευ ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω

 ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

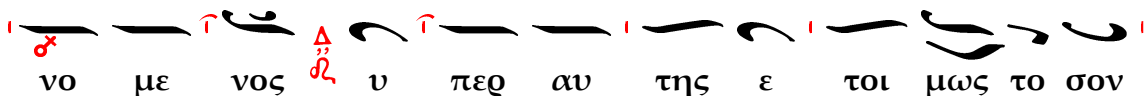
Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱερομάρτυρος.

(Ποίημα Πατριάρχου Κων/πόλεως Ἀνθίμου Δ').

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος. Ἦχος Πα ρ

 της ποι μνης σθ θε ο φρον στερ ρος προ στα της γε

 νο με νος υ περ αυ της ε τοι μως το σον

αι αι μα ε ξε χε ασ και α πει λας των δυ σμε
 νων μηπτο η θεις εν ου ρα νοις νυν α γα αλ λη
 τω θρο νω της τρι ση λι ι ου Θε ο ο τητος πα
 ρι στα με νος δο ξα τω ε νι σχυσαν τι σε Χρι
 στω δο ο ξα τη ευ ψυ χι α σα δο ξα τη μαρ τυ
 ρι κη η σου Αν θι με καρ τε ρο ο τη η τι

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλδ Γα ρ

Ταις των δα κρυ ων σα ρο αις της ε ρη μου
 το α γο νον ε γε ε ωρ γη σας και τοις εκ
 βα θυς στε ναγ μοις εις ε κα τον τρυ πο νυς ε
 καρ πο ο φο ρη σας και γε γο νας φω στη τη
 οι κου με νη λαμπωντοις θα αυμα σι Θε ο κτιστε
 πα τηρ η μων ο σι ε πρεσβευ ε Χρι στω τω
 Θε ω σω θη ναι τας ψυ υ χας η μων

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι-θ

Μνη η μη δι και ς μετ εγ κω μι ι ι
ων σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α τϛ Κυ ρι ς
Προ οδρο με α νε δει χθης γαρ ον τως και Προ φη
των σε βα σμι ω ω τε ρος ο τι και εν ρει
θροις βα πτι σαι κα τη ξι ω θης τον κη ρυτ το μενον
ο θεν της α λη θει ας υ περ α θλησας χαι αι αι αι
ρων ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη Θε ον φα νε
ρωθεν τα εν σαρ κι τον αι ρον τα την α μαρ
τι αν τϛ κο ο ο σμη και πα ρε χοντα η μιν το
με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἦχος Δι-θ

Απο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω η γα πη
με ε ε νε επι τα χυνον ρυ σαι λα ον α να

πο λο ο γη τον δε χε ται σε προ σπι ι π τον τα ο
ε πι πε σο ντα τω στη θει κα τα δε ξα με νος ον
ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μο νον νε φος ε
θων δι α σκε δα α α σαι αι τϑ με νος η
μιν ει ρη νη και το με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἀντίπα.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος ♯ Πα ρ

Μυ ρο βλυ την τον θει ον και μα ρ τυ ρων τον συ να
θλον τον πα νευ κλε η Ι ε ρα αρχη και Περ γα α μϑ
τον προ ε δρον τι μη σω μεν Α ντι παν οι πι στοι
τα χι στον και με γαν ι α τρον της δει νης ο
δο ντων νο ο σϑ και προς αυ τον α πο ψυ χης βο η
σω μεν δο ο ξα τω σε δο ξα σαν τι Χρι στω
ξα τω σε ε στε φα νω σαν τι δο ο ξα τω ε νε ρ γϑ
ντι δι α σϑ πα σιν ι α α μα α τα

Κοντάκιον τοῦ Γενεσίου τῆς ὑπερ. Θεοτόκου.

(Ψάλλεται ἀπὸ κδ' Αὐγούστου ἕως ιβ' Σεπτεμβρίου πλὴν τῆς λα' Αὐγούστου καὶ τῆς α' καὶ ζ' Σεπτεμβρίου).

Αὐτόμελον.

ᾠχος $\frac{4}{2}$ Δι-θ.

I ω α κειμ και Αν να ο νει δι σμ α τε κνι
ας και Α δαμ και Ευ α εκ της φθο ρας τ ε θα να
τ ε η λευ θε ρω θη σαν α χραντε εν τη α γι α
γε ννη η σει σ ε αυ την ε ορ τα ζει και ο λα
ο ος σ ε νο χης των παι σμα των λυ τρω θεις
εν τω κρα ζειν σοι η στει ρα τι κτει την Θε ο το κον και
τρο φοντης ζω ης η μω ω ων

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

ᾠχος $\frac{4}{2}$ Δι-θ.

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Γι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστωναι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α να το
ο ο ο ο ο ο ος

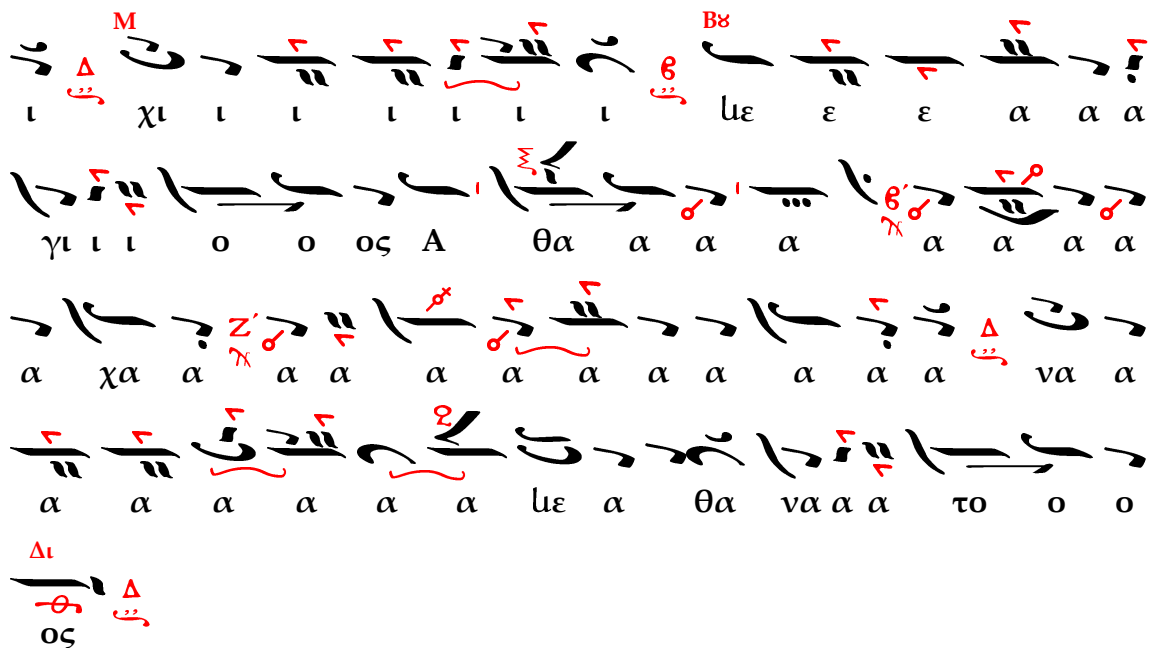
E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο

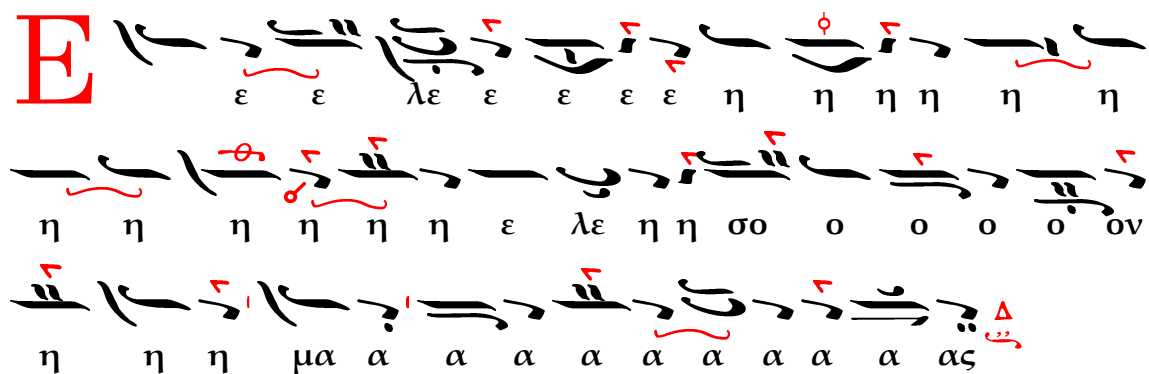
ον η η μα ας

Δύναμις Νηλέως Καμαράδου († 1922)

Ἦχος Δι-θ

N ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Δυ υ υ υ υ

 ι χι ι ι ι ι ι ι ιε ε ε α α α
 γι ι ι ο ο ος Α θα α α α α α α α α α
 α χα α α α α α α α α α α α να α
 α α α α α α ιε α θα να α α το ο ο
 Δι
 ος

Ε

 ε ε λε ε ε ε ε η η η η η η
 η η η η η η ε λε η η σο ο ο ο ο ον
 η η η μα α α α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς ΙΓ' ἐβδομάδος ἐπιστολῶν.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλουΐα τοῦ ἤχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος δ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

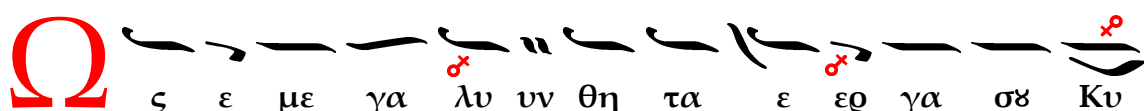
(Ψαλμὸς ργ').

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεὸς μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος Βου

Ω

 ς ε με γα λυ υν θη τα ε ερ γα σθ Κυ

ρι ε παν τα εν σο φι ι α ε ποι η σας

Eu λο γει η ψυ χη μω τον Κυ υ ρι ον

Κυ ρι ε ο Θε ος μω ε με γα λυν θης σφο

δρα

Ω ς ε με γα λυ υν θη τα ε ερ γα σκ Κυ

ρι ε παν τα εν σο φι ι α ε ποι η σας

Η τω η δο ξα Κυ ρι ου εις τας αι ω νας

ευ φραν θη σε ται Κυ ρι ος ε πι τοις ερ γοις αυτου

Ω ς ε με γα λυ υν θη τα ε ερ γα σκ Κυ

ρι ε παν τα εν σο φι ι α ε ποι η σα α α α α

ας

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(1τ' 13-24)

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

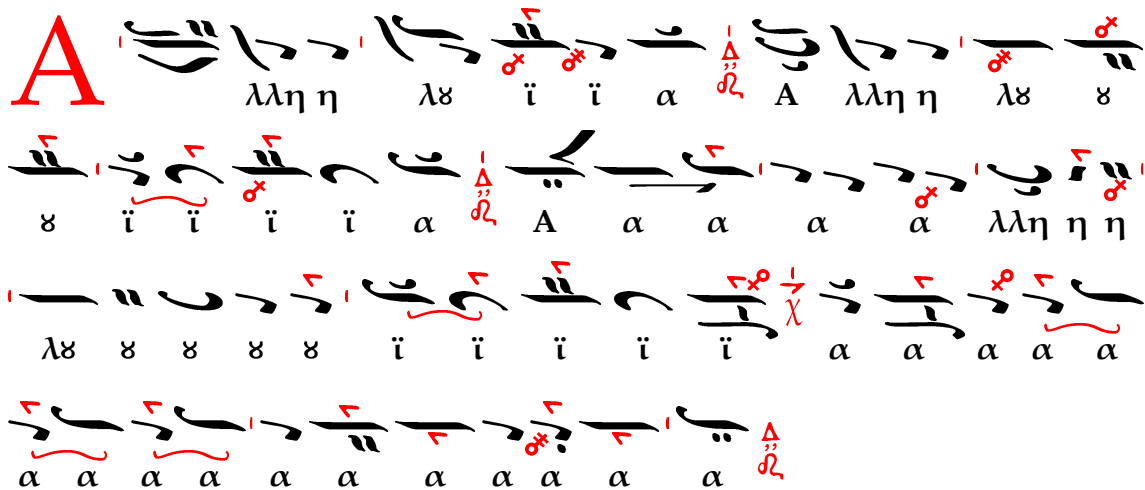
Ἀδελφοί, γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει, ἀνδρίζεσθε, κραταιοῦσθε. Πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γινέσθω. Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί· οἶδατε τὴν οἰκίαν Στεφανᾶ, ὅτι ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας καὶ εἰς διακονίαν τοῖς ἁγίοις ἔταξαν ἑαυτούς· ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑποτάσσησθε τοῖς τοιούτοις καὶ παντὶ τῷ συνεργοῦντι καὶ κοπιῶντι. Χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ Στεφανᾶ καὶ Φουρτουνάτου καὶ Ἀχαϊκοῦ, ὅτι τὸ ὑμῶν ὑστέρημα οὗτοι ἀνεπλήρωσαν· ἀνέπαυσαν γὰρ τὸ ἐμὸν πνεῦμα καὶ τὸ ὑμῶν. Ἐπιγινώσκετε οὖν

τοὺς τοιοῦτους. Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας. Ἀσπάζονται ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ πολλὰ Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα σὺν τῇ κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίᾳ. Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀδελφοὶ πάντες. Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγίῳ. Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου. Εἴ τις οὐ φιλεῖ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἦτω ἀνάθεμα. Μαράν ἀθά. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν. Ἡ ἀγάπη μου μετὰ πάντων ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ἀμήν.

Ἀλληλούϊα (γ'). ᾠχος δ'. (Ψαλμὸς μδ').

ᾠχος Δι

A λλη η λϑ ι̇ ι̇ α A λλη η λϑ ϑ
 ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α α α λλη η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α
Χ Πε ρι ζω σαι την ρομ φαι αν σϑ ε πι τον μη
 ρον σϑ δυ να τε τη ω ραι ο τη τι σϑ και τω
 κα α α αλ λει ει ει ει σϑ
A λλη η λϑ ι̇ ι̇ α A λλη η λϑ ϑ
 ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α α α λλη η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α
Χ Εν τει νον και κα τευ ο δϑ και βα σι λευ ε
 ε νε κεν α λη θει ας και πρα ο τη τος και
 δι και αι ο συ υ υ υ νης

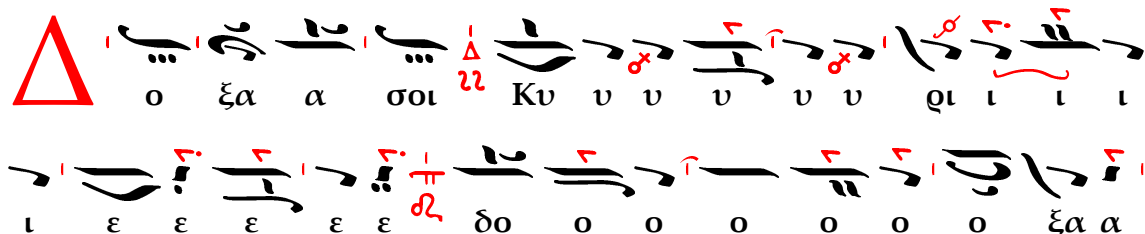
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς ΙΓ' Ματθαίου

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (κα' 33-42).

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· ἄνθρωπος τις ἦν οἰκοδεσπότης, ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα καὶ φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκε καὶ ὠρυξεν ἐν αὐτῷ ληνὸν καὶ ὠκοδόμησεν πύργον, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν. Ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς λαβεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ. Καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ ὃν μὲν ἔδειραν, ὃν δὲ ἀπέκτειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν. Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν πρώτων, καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως. Ὑστερον δὲ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ λέγων· ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου. Οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱὸν εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν καὶ κατάσχωμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. Καὶ λαβόντες αὐτὸν ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος καὶ ἀπέκτειναν. Ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις; Λέγουσιν αὐτῷ· Κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς, καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς γραφαῖς, λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν;

Ἦχος ἰζ' Δι.

σοι οι οι οι Δ
22

ΧΕΡΟΥΒΙΚΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΕΤΡΟΥ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΥ
Τῆ Τετάρτη.

Ἦχος Δι

9-6
u-γ

Δι

Ο ι τα α α α α α α Χε ε ε ε ε ε ε

Πα

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρ ς

Κε

ς ς ς ς βι ιμ μυ υ υ στι ι ι ι μυστι

Πα

κω ω ως ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι

Πα

ι ι ι ι ζο ει κο νι ζον τε ε ε ε ε ε

Νη

ες και αι αι αι αι αι αι αι αι τη η η η η

Δι

η η η η ζω ο ο ποι οι οι οι οι οι οι

Πα

οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω Τρι ι α α

Δι

α α α α α α α α α α α α α α τρι

Πα

α α δι ι ι ι ι ι ι τον τρι ι σα α α α

Πα

α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

Νη

ι ι ι ι ι ι ι ον υ υ υ υ υ υ υ μνο

Κε

Μ

ο ον προ σα α α α α α υ μνον προ ο ο

Δι

σα α α α α α α α α α α α δο ο ο

υ μνο ον προ σα α δο ον τε ε ε ε ε ε ε ε

ε ες πα σα αν τη ην βι ω ω τι ι κη η η η η

ην α πο θω ω ω ω με θα με ε ε ε

ε ε ρι μνα α α α α α αν

Ω ς τον Βα σι ι λε ε ε χε ε ε χε ε ε

ε βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

χε ε ε ε βα α σι λε ε α α α α α

α α των ο ο ο ο λων υ υ υ υ πο δε ε

ξο ο ο ο ο με ε ε νοι οι

Τ αι αι αις α α α γγε ε ε ε ε λι ι

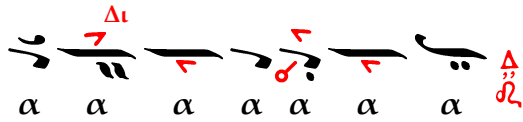
ι ι ι ι ι ι ι α γγε λι και αι αι αι αι αι

αι αις α ο ρα α α α α τω ως δο ρυ

φο ο ρυ ρ ρ ρ με νον τα α α α α ξε ε

ε ε ε ε ε τα α ξε σι ι ι ι ι ι ι ιν Α

λλη η λϝ ϝ ϝ ι ι ι α α α α α α α α

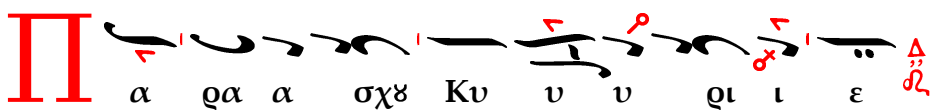
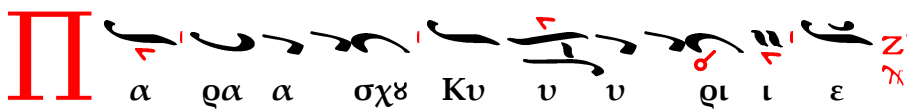
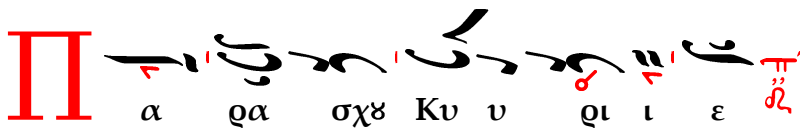
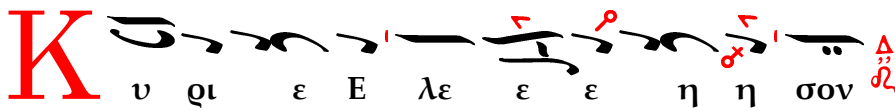
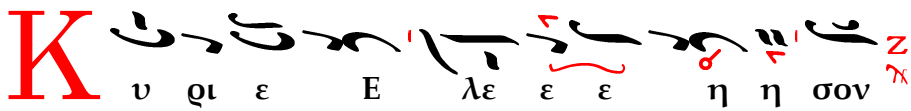
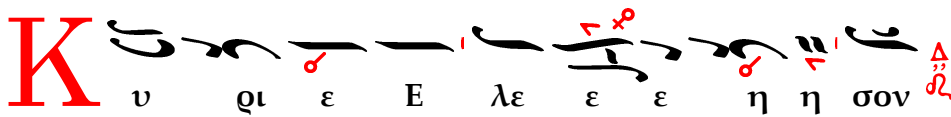

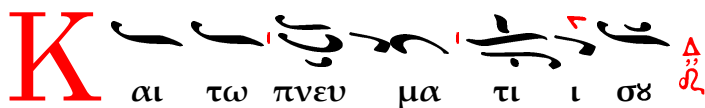
Ἐξήγηση Ἰωάννη Ἀρβανίτη.

(C) 2009 Ἰωάννης Ἀρβανίτης. Ἐπιτρέπεται ἐλεύθερα ἡ χρήση στὶς Ἱερὲς Ἀκολουθίες τῆς Ἐκκλησίας. Γιὰ κάθε ἄλλη χρήση ἀπαιτεῖται ἡ ἄδεια τοῦ ἐξηγητοῦ.

Λειτουργικὰ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

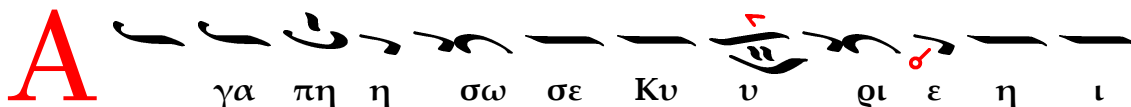
Ἦχος $\frac{4}{\delta\lambda}$ Δι α

Κ αι τω πνευ μα τι ι σθ

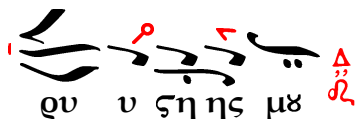
Σ οι οι Κυ ρι ι ε και άλλως:

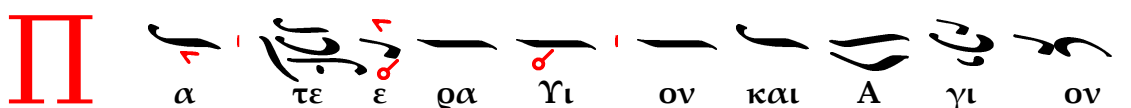
Σ οι Κυ ρι ι ι ε ε ε

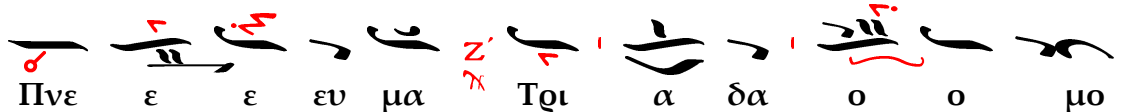
Α γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι

σχυ υ υς μθ Κυ ρι ο ος σε ρε ε ω ω

μα α α μθ και κα τα φυ γη η μθ και

ου υ ση ης μθ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον

Πνε ε ε ευ μα Τρι α δα ο ο μο

θ θ θ σι ι ο ον και α χω ω ρι ι ζον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ

συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλήσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι

νε ε ε σε ε ως

Κ αι με τα τῃ πνε ευ μα το ο ο ος σθ

Ε χο μεν προ ος τον Κυ υ υ ρι ι ον

Α ξι ον και δι ι και αι ον *καὶ ἄλλως*

Α α ξι ι ο ον και δι ι και αι ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος

Σαβ βα ωθ πλη η ρης ο ρα νος και η γη της

δο ο ξη ης σ ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι

ςοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με ε

νο ος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ρ ω σαν

να α α α εν τοις υ ψι ι ι ι ςοις

Α α α μη η η η ην

A α α α α α α μη η ην ^Δ₂
Σ ε υ μν ς ς ς μεν ^Δ₂ σε Ευ λο
 γ ς ς ς μεν ^Ζ₂ σοι ευ χα ρι ς ς ς μεν
 Κυ υ υ ρι ι ε ε και δε ο με θα
 α σ ς ο Θε ο ος η η μων ^Δ₂

Ἔτονίσθησαν ιζ' Ἰουλίου , βια , ἀντεγράφησαν κζ' Ὀκτ. , βιβ' . I.A.

A γα α πη η η η σω σε ε Κυ υ υ
 ρι ε η ι ι σχυ υ υς μ ς ς ς ς
^Π₂ Κυ υ ρι ο ος ς ε ε ρε ε ε ω ω
 μα α α α α μ ς ^Ζ₂ και αι κα τα α φυ υ
 γη η η η μ ς και ρυ υ υ ς η η η ης
 μ ς ^Δ₂

(κζ' Ὀκτ. , βιβ')

Ἄξιον ἐστίν, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου.

Ἦχος ^Δ₂ Δι ς

A ^Δ₂ ξι ι ον ε ε ςιν ω ως α α λη η η
 θω ω ω ω ως ^Δ₂ μα κα α ρι ι ι

ζει ει ει ει εν σε ε την Θε ε ο ο ο το ο
 ο ο ο κον την α α ει μα α κα ρι ι ζον και αι
 πα να α μω ω ω μη η η το ο ο ο
 ον και μη τε ε ε ε ε ε ε ρα α α τϛ
 Θε ε ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ η η η η μων την
 τι ι μι ω ω τε ε ε ε ε ρα α αν των
 Χε ϝ ϝ βι ι ι ι μι και αι ε εν δο
 ξο τε ε ε ε ρα α α αν α συγ κρι ι ι
 ι ι ι ι τω ω ως τω ω ω ων Σε ε ρα α α
 φιμ την α δι ι α α φθο ο ο ο ρω ω
 ω ω ως Θε ο ο ον Λο ο ο ο γον τε ε
 κϝ ϝ σαν την ο ο ον τω ω ω ως Θε
 ο το ο ο ο κο ο ο ο ον σε ε ε ε ε
 ε ε με ε γα λυ υ υ υ υ νο ο ο ο
 με ε ε ε ε ε ε εν

Ἐτονίσθη τῆ κγ' Φεβρ. , βι' . I.A.

Ἄξιον ἔστιν. Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἦχος δ'.

Ἦχος Δι

A ξι ον ε στιν ω ω σ α α λη η θω σ μα κα
 ρι ζειν σε την Θε ο το ο ο κον την α ει μα κα
 ρι ι στον και πα να μω μη η τον και μη τε ρα
 του Θε ου ου ου η η η η μων την τι μι ω
 τε ε ε ε ρα αν των Χε ρου ου ου βι μι
 και αι ε εν δο ξο ο τε ε ε ρα αν α συγ κρι
 ι ι τω ω σ τω ω ω ν Σε ε ρα α α φιμ την α
 δι α α φθο ο ο ο ο ρω ω ω σ Θε ο ο ο ο ν Λο
 ο ο γο ο ν τε κου ου ου ο σαν την ο ο ν τω ω σ
 Θε ο το ο ο κον σε με ε γα α λυ υ υ υ
 νο ο ο ο με ε ε ε ε εν

Κοινωνικὸν Δανιήλ Πρωτοφάλτου

Ἦχος Δι

A ι αι αι αι αι αι αι αι νει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει ει ει ζει ει ει

ο ο ο ο ον ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε εκ των ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

α α α α α εκ των ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ων α α λιε ε ε ε ε ο α α α α α λιε ε

λιε ο α ο α λιε ο α λιε λιε λιε ο α ο α α α λιε

ε ε λιε ο α ο α λιε ε ε ε ο α α α λιε ε λιε

ο α α λιε ο α ο α λιε ε Αλ λη λ ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

α α α α α α α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νυ ς ς ς ς
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σς Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σς ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σς με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σς
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

νὸν ^Δ ἀπο τὸ νῦν καὶ ἐὼς τὸ αἰὼν ὁ ^θ (δὶς) νός

Tὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογη

με εὐενοοον ^{Ζ'} ἀπο τὸ νῦν καὶ ἐὼς

τὸ αἰὼν ὁ ^Χ οὐός ^Δ